

RAMİLƏ QARDAŞXANQIZI

ARZULARIMIN
SƏNİ...

“Arzularımın Səni” kitabı gənc və istedadlı xanım yazarımız Ramilə Qardaşxanqızının oxucularla ilk görüşüdür. Dünyaya göz açdığı Laçın torpağının, Qarabağın sevgisini qələmə sarıaraq yaşadan Ramilə xanım, doğma yurda, yaşadığı cəmiyyətə, ailə üzvlərinə ithaf etdiyi, həmçinin sevgi şeirləri oxunaqlı və düşündürücüdür. Əminliklə qeyd edə bilərəm ki, Ramilə Qardaşxanqızının “Arzularımın Səni” adlı bu kitabı hər birimizin arzuladığı və sevə-sevə oxuduğu kitab olacaq. Uğurlar.

Redaktor: Yusif Məhəmmədoğlu
Dizayner: Ceyhun Abbasov
Ön söz və məsləhətçi: Ədalət Əsgəroğlu
Texniki redaktor: Lalə Quluzadə
Korrektor: Rəşad Hüseynli
Reklam dəstəyi: “Regional İnformasiya Agentliyi” MMC
www.regional.az
www.yazilarim.net

R.Qardaşxanqızı. ARZULARIMIN SƏNİ...
Bakı, Qanun Nəşriyyatı, 2012. 160 səh.

Q $\frac{4500700004}{AB 022051}$

© Qanun Nəşriyyatı, 2012
© R.Qardaşxanqızı, 2012
www.ramileqardashxanqizi.info
ramile@regional.az

ÖN SÖZ...

Bu gün ədəbi müstəvidə fəallıq edən yazarlarımız çoxdur.

Amma istedadlı olub fəallığı zəyif olan yazarlarımız da yetərincədir. İstər şair olsun, istərsə də yazıçı, istər tərcüməçi olsun, istərsə də ədəbiyyatşünas tədqiqatçı... Qələm sahibi öz istedadını, qabiliyyətini nümayiş etdirmək yollarını tapmalıdır. Əks təqdirdə ədəbi mühit öz amansız, sərt üzü ilə bütün yaradıcılıq boyu yazarı izləyəcək. Nəzərə alsaq ki, son illər qadın yazarlarımız da çoxluq təşkil etməklə ədəbi arenada bir nikbinlik hökm sürür. Artıq ədəbiyyatımızın sabahına biz də sevinc və qürur hissilə baxırıq. Qarşımda şeirlər var... Oxuyuram, qeydlərimi aparıram...

Ən çox da fikirləşdiyim odur ki görəsən müəllifin bu çətin və şərəfli yolu getməyə nəfəsi çatacaq mı?

Adını qəlbimə yazdım,
Gözlərimdən oxusunlar,
Min il keçsə bu ismi,
İlmələrə toxusunlar.

(“Söz” şeirindən)

Ramilə xanımın şeirlərindəndir bu parça.... Şeirlərin hamısında bir qadın incəliyi, bir sevgili təbəssüm, bəzən də bir umu-küsü sezilir... Məhsəti Gəncəvi, Raziyyə Gəncəvi, Xurşudbanu Natəvan, Heyran xanım, Mirvarid Dilbazi, Nigar Rəfibəyli, Hökümə Bülluri, Mədinə Gülgün və bu gün yazıb yaradan qadın yazarlarımızın hamısında bu xüsusiyyətlər özünü göstərir. Ramilə xanım da gənc olmasına baxmayaraq, yazdığı şeirləri ilə ürəklərə yol tapa bilir və mən inanıram ki, bu yolda fədakarlıq göstərə bilsə, daha çox təbliğ olunsa uğurlu nəticələr əldə edə bilər. Allah yaradıcılıq taleyini işıqlı etsin!

Al ömrümü qopar məndən,
Fəda olsun canım sənə.
Cəfa gəlsin-gəlsə səndən,
Sevim yenə dönə-dönə.

(“Aşiq olduq” şeirindən)

Dilin rəvanlığı, şirinliyi göz önündədir. Şeirdə dil sadəliyi, dilimizin şirinliyinə riayət etmək təşəbbüsü qələm sahibinin birbaşa borcudur. Həm də vətəndaşlıq mövqeyidir. Şair və yazarlarımız bu işin öhdəsindən layiqincə gəlməlidirlər. Ramilə xanımın şeirlərindən nümunə gətirdiyimiz bu parça klassik şeir üslubunu

xatırlatsa da bu gün ənənəvi şeir formasına da uyarlılığı çoxdur...

Alçaqlar başından ötüb keçibdi,
Namərdlər qoynunu məskən seçibdi,
Gör kimlər düz əkib, əyri biçibdi,
Adını ananlar ağlar, ay dağlar!

Dağına güvənib daşından oldum,
Yağmadım buludtək boşaldım, doldum
Çəkdiyin dağlardan canıma doydum,
Anamsa yasımı saxlar, ay dağlar!

(“Ay dağlar” şeirindən)

“Sənə güvəndiyim dağlar, sənə də qar yağarmış” el deyimini açıq-aşkar qabardan müəllif bədbin notlara yer versə də ovqat şeiri kimi oxucunu düşünməyə vadar edir. Dağlar mövzusunda çox şeir yazılıb və bu şeirlərin əksəriyyəti bu gün də dildə, ağızda gəzir. Ramilə xanımın bu mövzuya müraciət etməsi həm cəsarətli addımdır, həm də səmimi davranışdır. Allahın bizə qədər, bizdən sonra yaratdıqları və yaradacaqları bizim üçün əzizdir. Bu etimad, bu səmimiyyət həmişə yazarları izləyib. Ramilə xanım da bu yolun davamçısıdır. Dağları həmişə güvənli, vüqarlı görmək onun qələmində öz poetik anlamını tapıb.

Ramilə xanım səfərdədir...

Sözün səfəri uzun olur...

Ədəbi üfüqlər nə qədər genişdirsə, nə qədər uzun ömürlüdirsə bu səfər də geniş əhatəli, zaman kəsiklərinə sığmaz dərəcədə urvatlıdır. İnanıram ki Ramilə xanım bu urvatı əziz tutub bu yolu inamla, əzmlə keçə biləcək.

Nə dostum olmadın, nə də sevgilim,
Nə sirdaş deyilik dərdini bilim,
De niyə ağlayım, mən niyə gülüm,
Səninlə fikrimi nə deyə bölüm?...

Bu soyuq qış günü əsən rüzgarda,
Sığınınım kimsəyə, üşüyüm harda?
Çətinə düşəndə, qalanda darda,
Səninlə sirrimi nə deyə bölüm?...

Hər şeyin əlacı, adı var axı,
Qohumu, qonşusu, yadı var axı,
Bu fani dünyada, sınaq ömürdə,
Acının, şirinin dadı var axı?...

(“Nə deyə” şeirindən)

***Ədalət Əsgəroğlu,
AYB-nin mətbuat katibi***

Arzularımın səni...

ŞEİRLƏR

TÜRK ÖVLADİYAM

Mən vətən içində vətənsiz qalan,
Köksündə həsrətdən ocaq qalanan,
Kökü mərdlik olan, boz qurd adlanan,
Alovlu ocağam, vətən adıyam,
Odum sönməyəcək türk övladiyam!

Mənəm bu hayqıran, haray qopardan,
Qaysıyan yarasın çəkən, qopardan,
Unutmam dərdimi, unudan nadan...
İçim alovlanır, qisas oduyam,
Odum sönməyəcək, türk övladiyam!

Mənəm bu ah çəkan, nalə qopardan,
Səsimi duyacaq ulu yarıdan.
Düşməni məhv edib çəkəm aradan.
Qəsdinə qalayan məhşər adıyam,
Odum sonməyəcək türk ovladiyam!

Türkün nə vaxt başı dizində qalıb?!
Nə vaxt namərd olub, nanəcib olub?!
Yağıdan öcünü hər zaman alıb,
Ucaldıb adını, mən də adıyam.
Odu sönməyəcək türk övladıyam!

Qarabağ, ya səbir deyib gələcəm,
Düşmənin bağrını özüm dələcəm,
Əsrlər ötsə də məğrur gəzəcəm,
Başım əyilməzdir, özüm uluyam,
Odu sönməyəcək türk övladıyam!

GÖZLƏRİN

Taleyinə həsrətimi yazıb yollarsam,
Ürəyimdən baş hərfini pozub yollarsam,
Sevdamıza qəbir belə qazıb yollarsam,
Ağlamaqdan kor olacaq gözəl gözlərin!

Varlığında olmadığın həyat bitəcək,
Yoxluğuma alışmaqçün zaman ötəcək,
Sevgisinə qovuşanlar gülüb keçəcək,
Ağlamaqdan kor olacaq gözəl gözlərin!

Mənsizlikdən donacaqdır sevən ürəyin,
Boğazından keçməyəcək halal çörəyin.
Bətnindəcə öləcəkdir arzun diləyin,
Ağlamaqdan kor olacaq gözəl gözlərin!

Desən belə sevgilimsən, ruhum canımsan,
Ürəyim sən, varlığında o-bir yanımsan,
İnanmaram sözlərinə sən ki zalımsan.
Ağlamaqdan kor olacaq gözəl gözlərin!

SÜRGÜN

Sevgiyə bənzəyir böyük sınaqdır,
Bəlkə də özümə qəsdidir, qınaqdır,
Qəlbimin içində sanki qonaqdır,
Bu gəliş-gedişi bitəcək bir gün,
Ruhumu edəcək ömürlük sürgün.

Mən bu duyğulara ad qoyammıram,
Əslində adı var dad qoyammıram.
Acıdır, şirindir, odsuz ocaqdır,
Elə bil anadır isti qucaqdır.
Onu söndürməyə heç qıyammıram,
Məni yandıracaq, yaxacaq bir gün,
Ruhumu edəcək ömrümə sürgün.

Elə ağırdır ki, uzaqda qalmaq,
Ətrini titrəyən küləkdən almaq,
Anladım ki, ondan ayrı dolanmaq,
Bükəcək belimi, bükəcək bir gün,
Ruhumu edəcək ömrümə sürgün.

SEVGİ

Hisslər bir gün, ya iki gün...
Bir ömürlük sürən deyil,
Ya da böyük bir məhəbbət,
Zaman ilə ölən deyil...

Bəzən biri ötüb keçər,
İzlərini silməz həyat.
Bəzən də bir-birin sevər,
Üzlərinə gülməz həyat...

Sevgin bəlli olmur inan,
Yox olursan zaman-zaman.
Bu gedişlə bir ümidlik,
Xoşbəxtliyə qalmır güman...

BİR ÖMÜR

Bir gün xəyalına gəlib gizlicə,
Sevgimlə qəlbini dəlib gizlicə,
Səninçün ağlayıb, gülüb gizlicə
Fələkdən xəbərsiz içinə dolub,
Sənə sevgimizi ərz eyləyəcəm
Bir ömür paylaşdıq fərz eyləyəcəm...

Nə olsun, həyatım tənhatəhərdi,
Nə olsun, yaşanan ömrüm hədərdi,
Nə olsun, bu sevdə gəldi-gedərdi,
Xatirən ömürlük hopub qanıma.
Sənə sevgimizi ərz eyləyəcəm,
Bir ömür paylaşdıq fərz eyləyəcəm...

Oğlumu qızımı sətirə düzüb,
Bəstəmi, şeirimi əzizləyərək,
Bu nakam sevdaya bir ömür dözüb,
Qəlbimdən hicranı təmizləyərək,
Sənə sevgimizi ərz eyləyəcəm.
Bir ömür paylaşdıq fərz eyləyəcəm...

ÖZGƏDİR

Atılmış analar

Yoxdur mənim heç kimim,
Tənha yaşanır ömrüm.
Yaralıdır min yerdən,
Bu yumruq boyda könlüm.
Kim soracaq halımı,
Sarıyacaq yaramı,
Analığımı danan,
O, özgədir,
Balamı?!
Taleyə bax, ay aman,
Dəyişdi dövran, zaman,
Nə bacıya, qardaşa,
Nə dosta, nə tanışa,
Nə ataya, anaya,
Nə də doğma balaya,
Qalmadı bircə güman.
Kim soracaq halımı,
Sarıyacaq yaramı,
Analığımı danan,
O, özgədir,
Balamı?!
Taleyimə caladım,
Ömrümü qurban verdim.
O qəlbimə şah damar,

O varım, yoxum dedim.
Onun üçün var oldum,
Ona görə yaşadım,
O, dayağımdır deyib,
Cavanikən yaşlandım.
Onun üçün əzabla,
Bir qarnı ac dolandım,
Min kərə çor eşitdim,
Milyon kəs zəhər yedim!
Kim soracaq halımı,
Sarıyacaq yaramı,
Analığımı danan,
O, özgədir,
Balamı?!
Nə biləydim axı mən,
Hədər ömür sürürəm?!
Nə biləydim qanımdan,
Canımdan qopan kəsə,
Daha gərək deyiləm?!
Nə biləydim axı mən,
Gəncliyimdən bu yana,
Ömrü bada verirəm?!
Kim soracaq halımı,
Sarıyacaq yaramı,
Analığımı danan,
O, özgədir,
Balamı?!

GÜCÜM ÇATMADI

Bir ömür xərclədim yollarında mən,
Kədərini bol oldu, sevincimsə kəm.
Hər an göz yaşım da boğulan mənəm.
Yol çəkən gözlərim yuxu yatmadı,
Səni qaytarmağa gücüm çatmadı.

Sürünüb arxan da kölgənə döndüm,
Uzaqdan ağladım, uzaqdan güldüm.
Əlimlə qəlbimi məzara gömdüm,
Nə etdim xəyalın məni atmadı,
Səni qaytarmağa gücüm çatmadı.

Bilmirəm, günahkar sən sən, yoxsa mən,
Bəlkə suallara cavab verəsən?...
Ömürlük sevirəm səni, sevirəm!
Gözlərim özgəyə səni satmadı,
Səni qaytarmağa gücüm çatmadı.

Sorğusuz, sualsız çəkib getmişən,
Ömrümü kökündən talan etmişən.
Daha uzaqlaşmış gözdən, itmişən.
Taleyim amansız, ipə yatmadı,
Səni qaytarmağa gücüm çatmadı...

GÖZLƏRİNDƏN

Həzin mehlə əsib keçdin,
Üç görüşlə üzərimdən.
Heç olmasa atma məni,
Şirin, şəkər sözlərindən,
Xəyal dolu gözlərindən.

Yük verdin ki, sənsiz çəkəm,
Qoca olam cavan ikən,
Heç olmasa belə erkən,
Atma məni hisslərindən,
Xəyal dolu gözlərindən.

Bil ki, daha sevgim böyük,
Tək çəkilməz bu ağır yük,
Mənimçün eşq qalası tik,
Silmə məni izlərindən,
Xəyal dolu gözlərindən.

Xəyal ömür, xəyal baxış,
Xəyallarla od tut, alış,
Xəyallardan hər an danış,
Silmə məni izlərindən,
Xəyal dolu gözlərindən.

Bir yaşayaq xoş, firavan,
Ömür keçsin rəvan-rəvan.
Bizimçün fırlansın dövrən,
Silmə məni izlərindən,
Xəyal dolu gözlərindən.

NƏ DEYƏ...

Nə dostum olmadın, nə də sevgilim,
Nə sirdaş deyilik dərđini bilim,
De nəyə ağlayım, mən nəyə gülüm,
Səninlə fikrimi nə deyə bölüm?...

Bu soyuq qış günü əsən rüzgarda,
Sığının kimsəyə, üşüyüm harda?
Çətinə düşəndə, qalanda darda,
Səninlə sirrimi nə deyə bölüm?...

Hər şeyin əlacı, adı var axı,
Qohumu, qonşusu, yadı var axı,
Bu fani dünyada, sınaq ömürdə,
Acının, şirinin dadı var axı?...

Mən səni nə deyə bağıma basım?
Nə deyə acını bilməyim, susum?
Bəlkə ürəyinə sədd çəkib hər gün,
Əyridən qoruyum, oğrunu pusum?!

SƏN SEVƏNDƏ

Sən sevə bilməzsən saf məhəbbətlə,
Sənə ömrün boyu əyləncə gərək.
Sən sevə bilməzsən səni sevəni,
Sənə hər bahardan bir qönçə gərək.

Hardan alacaqsan bu boyda gücü,
Həyatla vuruşa çıxasan axı?
O həyatdır gülüm, o mən deyiləm,
Onunla döyüşdə uduzub çoxu.

Bir gün alacaqdır öcünü həyat,
Gözün görə-görə kül olacaqsan.
Yanında istəclin olmayacaqdır,
Güzgüdə üzündən utanacaqsan.

Səsimi duyanda od tutacaqsan,
İstəyin qəlbində sınıb qalacaq.
Bu gün qucaq dolu çiçək dərsən də,
Sabah ləçəklər də səni danacaq.

Belə ki, ağıl var, ürək var, vallah,
Sözlərim qəribə görünər sənə.
Ancaq vaxt gələr ki, mənim əzizim,
Bu şeirin mənası bilinər sənə.

MƏN İSTƏYİRƏM

Aldatmır könlümü bu kəhkəşanlar,
Aldatmır könlümü şirin yalanlar.
Fəqət aldanmağı mən istəyirəm,
Dünyanı dar deyil, gen istəyirəm...
Deyirəm, aldanım yalanlarına,
Deyirəm, dost olum nadanlarına,
Deyirəm, ömrümü bağlayım mən də,
Yağlı ümidinə, gümanlarına...
Budur bu dünyanın qanunu axı,
Doğru yalan olur, əyri düz deyir.
Yetimin ac qarını guruldayanda,
Payını ac gözlü haramlar yeyir...
Mən də bu dünyanın gərdişindəyəm,
Saxta simaların sərt işindəyəm,
Yeyəcəm, udacaq məni də bir gün,
Bu fələk çeynəyir, nərdişindəyəm...

Aldatmır könlümü bu kahkaşanlar,
Aldatmır könlümü şirin yalanlar.
Fəqət aldanmağı mən istəyirəm,
Qəlbimi didsə də kədər, qüssə, qəm
Özüm özlüyümdə fəryad qoparıb,
Saxtasan, yalansan dünya, deyirəm...

Mən də yalanına aldanmaq üçün,
Səndən özün boyda sən istəyirəm...
Məni də dövrana uydur, uyuyum,
Mən də öz “donumu” vaxtda boyayım.
Sənin ki, əzəldən gərdişin budur,
Yıxıb sürüyəsən, vərdişin budur,
Dağıtmaq, talamaq, viran eyləmək,
Səfilə sevdanı haram eyləmək,
Kasıba dünyanı daram eyləmək,
Xəstəyə ətindən dərman sayağı,
İçini çeynətmək, talan eyləmək.
Hər işin, hər işin, hər işin budur!
Sənin də dövrünün, gərdişin budur!

Aldatmır könlümü bu kəhkəşanlar,
Aldatmır könlümü şirin yalanlar,
Fəqət aldanmağı mən istəyirəm!
Səndən namərdliyi tən istəyirəm!
Usandım üzünün soyuqluğundan,
Usandım gözümün bu toxluğundan,
Usandım dərdimin mən çoxluğundan,
Ələ salınmaqdan, darda qalmaqdan,
Usandım cibimin kasadlığından!
İstədim kasıblıq daşını atım,
İstədim bir gecə rahatca yatım.
Səndə nankorlara çarə bulunur,
Səndə namərdlərə sevgi sunulur,

Səndə sadıq olan səxavət görmür,
Səndə sədaqət də xəlvət umulur...
Budur əzəl gündən, budur vərdişin,
Budur gedişatın, budur gərdeşin...
Məni də qoynuna al, yalan dünya,
Mənim də düz getsin hər saxta işim.
Mən də bu həyatın kamına çatım,
Zəhrimar da olsa bəhrəsin dadım...

Aldatmır könlümü bu kəhkəşanlar,
Aldatmır könlümü şirin yalanlar.
Fəqət aldanmağı mən istəyirəm,
Ac toyuq misalı yatıb yuxuda.
Yalandan-gerçəkdən dən istəyirəm...
Sənin ki, diləyin budur, ay dünya
Arxanda gərəyin budur, ay dünya,
Sənə yaraq deyil mərdin qılıncı,
Sənə yaraşmayır düzgün oyunçu,
Cığalsan, cığalla dostsan, ay dünya.
Harınlar əlində tostsan ay dünya,
Heç sinənə döymə, heç də öyünmə,
Düşmən hasarında postsan ay dünya!!!

Aldatmır könlümü bu kəhkəşanlar,
Aldatmır könlümü şirin yalanlar,
Fəqət aldanmağı mən istəyirəm,
Bu dünya qocaldır cavanı elə,

Zülm edib, saçında dən istəyirəm...
Daha nəyim qaldı, nə alacaq ki?!
Verəcəyi varsa kəm istəyirəm!
Deyirəm dünyamda adını anlar,
Deyirəm üzümə hər baxan zaman,
Öz izini görər, dadını anlar...
Bəlkə vicdanına oyanış gələr?
Bəlkə ürəyini bir kərə danlar?
Bəlkə kor gözüylə özünü görər?
Bəlkə ürəyimi eşdiyi kimi,
Tökülmüş əliylə gözünü dələr?...
Haqqını daşıyar, hesabın anlar,
Bəlkə yalanların gizləyib gendə,
Bəlkə gerçəkdən də alışıb yanar?...

Aldatmır könlümü bu kəh-kəşanlar,
Aldatmır könlümü şirin yalanlar,
Fəqət aldanmağı mən istəyirəm,
Əlacım kəsilib, gücüm də, yoxdur,
Mədəm də doludur, gözüm də toxdur.
Ümiddən də doydum, ümitsizlikdən də,
Saxta vədlərinə sözüüm də yoxdur...
Elə bil imarət görsənir mənə,
Uçulub başıma tökülən küənə.
Günahlar başımın üstündə durub,
Elə bil damım da dammayacaqdı,
Elə bil qəlbimin içində daha

Alov alışmayıb yanmayacaqdı...
Bir əzəl adəti, vərdişi budur,
Bu dünya dönəndən gərdişi budur...
Əyrini andırır, düzü dan deyir,
Alovumda alış, odda yan deyir,
Dirəşir gözünün içinə qədər,
Yansan da odumda, odu dan deyir!
Sonra da o saxta siması gülür,
Canı çəkmir, amma sənə can deyir...
Daha söz tapmıram, gücüm də yetmir,
Ümiddən yeyirəm, ümid də bitmir.
Nəyi öyrədib ki, ümiddən özgə?
Ümidsiz, ümidlə dərdim də bitmir...

Aldatmır könlümü bu kəhkəşanlar,
Aldatmır könlümü şirin yalanlar,
Fəqət aldanmağı mən istəyirəm.
Bu gəliş, bu gediş, bu zindan həyat,
Bu zalım sifətdən də mən istəyirəm...
Budur bu həyatda dik durmaq üçün
Tək cığır, tək imkan, tək cə bir güman.
Onu da həyatdan mən istəyirəm,
Dünyaya od vurub alovlandırmaq,
Odunda qızınmaq mən istəyirəm!
Mən istəyirəm!!!

BƏYAZ QAR

Həyat əlləriylə bəzəyir sanki,
Əsmər tellərinə bəyaz naxışı.
Ömür yollarıdır, hər addım kədər,
Saçlar öz xoşuyla ağarsa yaxşı...

Həqiqət böyükdür, gizləmək çətin,
Fəqət, həddə ola həqiqət qədər.
Yatıb, yuxulayıb ayılında sən,
Demə ki, saçlarım ağardı hədər...

Kədər üst-üstünə yığılsa belə,
Sevməsə, toxunsan solar hər gülə.
Sən bircə ləçəyin qəlbinə dəysən,
Bəyaz qar yağacaq hər bahar telə...

Saf qəlblə illəri müdrikləşdir sən,
Həyat dürüst olsun hər əməlinə.
Günahlar izləməz səni, istəsən,
Göz baxıb sevinər saçlarda dənə...

NƏ MƏNASI VAR

İşə bax, deyirlər adını anma,
Eşitsən səsini alışma, yanma,
Bir ömür də keçsə geriyə dönüb,
Səninəm sevgilim deyəcək sanma...

Qoy desin adətkar, deyingən dillər,
Yüz nağıl uydursun dalınca ellər,
Mənim ürəyimə bu məhəbbətin
Bircə baş hərfini həkk edib əllər...

Sevgini harasa apardı rüzgar,
Sən ürək verdiyin çıxıbdır əğyar.
Sənsiz bu həyatı seçmişəm özüm
Bu yoldan dönməyin nə mənası var?!

SEVDİM

Nə yaxşı ki, qarşılaşdıq,
Nə yaxşı ki, varsan dedim.
Nə yaxşı ki, bu həyatda,
Səni görüb, səni sevdim.

Axı kimə ümid olub,
Kimdən imdad diləyərdim?
Kimə arxa, dayaq deyib,
Öz dərdimi söyləyərdim?

Bu baxışı, bu gülüşü,
Canım qədər sevdim axı.
Mən sevdiyim bu varlıqda
Yox qüsurun azı, çoxu.

İlk baxışdan sevdim səni
Təsadüfən, istəmədən.
İlk görüşdən sardım səni,
Bu duyğunu gizləmədən...

Nə qəribə görüş idi,
Nə qəribə bir təsadüf...
Nə duyğulu həsrət idi,
Nə də yanıqlı bir təəssüf...

O görüşdən çox şad oldum,
Taleyimə axdı günəş.
Ürəyimə adın doldu,
Varlığımıza odlu atəş.

O hər anı addım-addım,
Qarış-qarış izləyirəm.
Həftə sonu hər görüşü,
Son nəfəstək gözləyirəm.

Fəqət təəssüf bir bu imiş,
Heyif gecikdim sevgimə...
Nə olardı daha öncə,
Qonaq olsaydın ömrümə?!

Ömür verib bu sevdaya,
Hər anımı yaşayardım.
Dizlərinin dibindəcə
Qocalardım, qarıyardım.

Nə yaxşı ki, qarşılaşdıq,
Nə yaxşı ki, varsan dedim.
Nə yaxşı ki, bu həyatda
Səni görüb, səni sevdim.

SALAM, SAĞ OL

İstəməzdim belə olsun,
Tale bizə tələ qursun,
Neynək, yenə sağlıq olsun,
Görüşərik, ildə bir yol,
Üçcə kəlmə, salam, sağ ol.

Taleyimiz əzəl buymuş,
Nə yaşadıq gözəl oymuş,
Ömür yolu xəzəl olmuş.
Görüşərik ildə bir yol,
Üçcə kəlmə, salam, sağ ol.

Dözmüsənsə bir az da döz,
Artıq, əksik demə bir söz,
Məni görsən süzdürmə göz,
Görüşərik, ildə bir yol,
Üçcə kəlmə, salam, sağ ol.

Böyük dağda duman olar,
Keçmişdə qalmasın anlar,
Ürəyimiz bizi danlar,
Görüşərik ildə bir yol,
Üçcə kəlmə, salam, sağ ol.

Qəlbində xatirə saxla,
Düşün, beynini varaqla,
Ayrılmağımıza baxma,
Görüşərik ildə bir yol,
Üçcə kəlmə, salam, sağ ol.

BELƏ YANMAZDIM

Əl açıb məhəbbət diləndim səndən,
Hansı ki, bir tikə çörək ummazdım.
Nə ruzi-bərəkət, nə var, nə dövlət,
Nə də ki, bir başqa dilək ummazdım.

Səni ki, sevərək bu qədər yandım,
Mən ki, başqa odda belə yanmazdım...

Həsətin odunu tökdün üstümə,
Cəhənnəm əzabı çəkdim, sənə nə?!
Ayrılıq sarayı qurub, hasarın
Mənim gözlərimə tikdin, sənə nə?!

Səni ki, sevərək bu qədər yandım,
Mən ki, başqa odda belə yanmazdım...

SƏNİ DÜŞÜNMƏDƏN

Buludlar ağlasa halıma mənim,
Silməsə gözümlün yaşını əlim,
Səninçün darıxsan daranan telim,
Yenə hicranına dayanacağam,
Səni düşünmədən oyanacağam.

Məhəbbət əbədi olmadı deyib,
Günbəgün həsrətdən qəddimi əyib,
Mənə səssiz baxan rəsmi sevir,
Yenə hicranına dayanacağam,
Səni düşünmədən oyanacağam.

Bu acı istirab, bu sənsiz həyat,
İnsan nəfəsiylə dolan kainat,
Gülməsə üzümə, olmasam rahat,
Yenə hicranına dayanacağam,
Səni düşünmədən oyanacağam.

Qaranlıq çöxsə də üstümə sənsiz,
Bilsəm ki, saralıb solursan mənsiz,
Susub olacağam imansız, dinsiz,
Yenə hicranına dayanacağam,
Səni düşünmədən oyanacağam.

Sabahlar üzümə süzməsin nurun,
Ocaq da soyusun, çox görsün qorun,
Bilsəm də bu həyat əzəldən oyun;
Yenə hicranına dayanacağam,
Səni düşünmədən oyanacağam.

GEDƏCƏM

Ölümlü itimli dünyadır dünya,
Bir gün həyatından çəkib gedəcəm.
Qəlbimdə gizlənən xatirələri
Sənin yaddaşına əkib gedəcəm.

Ömür səhifəndən düşəcəm o an,
Onda dayanacaq mənimçün zaman.
Daha bir görüşə qoymayıb güman,
Qəlbində bir qala tikib gedəcəm.

Əlində tutduğun kitablar kimi,
Oxunub oxunub sona yetəcəm.
Əsərin sonunda doyub həyatdan,
Bir imza yadigar qoyub gedəcəm.

Qoxlayıb ətrimi duymayacaqsan,
Adımı qəlbindən silib gedəcəm.
Sənli bu dünyada sənsiz gömülüb,
Eşqin yoxluğunu bilib gedəcəm.

SÖZ

Adını qəlbimə yazdım,
Gözlərimdən oxusunlar,
Min il keçsə qoy bu adı,
İlmələrə toxusunlar...

Zaman keçsin, illər ötsün,
Bircə bu an ötüşməsin,
Sinəmdəki bu məhəbbət
Ayrılıqla öpüşməsin...

Tarix yazsın, pozulmasın,
Min il keçsə yozulmasın
Mənim sənə qoşduqlarım,
Başqa adla yazılmasın!...

Hələ bu nə? ...sinəm dəftər,
Yazmadıqca gedir hədəf.
Fəqət bil, söz kəstiyini,
Qılınc kəsməz, daha betər...

BİR BİLSƏN...

Niyə yuxularım səni axtarır,
Niyə hər gecəmdə gəzirəm səni?
Niyə araşdırıb hər keçən gündə,
Niyə milyonlardan sezirəm səni?

Qəlbim zaman-zaman buz bağlayır bil,
Sənsiz hər gecəm də qan ağlayır, bil,
Barı yuxulayım röyamda ovut
Axan göz yaşımı əllərinlə sil.

Yenə axşam düşür xatirələrim,
O eşq gecəmizi axtarır, gəzir.
Mənim bu sən dolu kövrək ürəyim,
Bilsən sənsizlikdən nələrə dözür.

BALA

Bala baldan nə şirinmiş,
Anasının nəzərində.
Hər addımı tıpış-tıpış,
Naxış imiş gözlərində.

Allah, qoru pis nəzərdən,
Xəstələnir balam hərdən.
Bir gülüşü yetir mənə,
Hifz oluram dərdi-sərdən.

Dünya nədir mənim üçün,
Bircə qucaq dünyam odur.
Hər nağıldan dünya quran,
Oyaq gözlü røyam odur.

Qismət olsun hər kəsənə,
Pənah gəlib diləyənə.
Allah, mənə nəsib eylə,
İstəyimcə olum nənə.

MƏN SEVƏNDƏ

Mən sevəndə tanrım olur o sevdiyim.
Ömrüm olur məhəbbətim, sevən kəsim.
Mən sevəndə zaman susur sevgim üçün,
Gurultuyla göylər ağlar, bu da bəsim...

Mən sevəndə zirvə danır yüksəkliyin,
Ən ucada sevgim durur mənə bahəm.
Bircə damla göz yaşım, kədərimlə,
Yas saxlayır cümlə aləm, tutur matəm...

Mən sevəndə tarix yazır bu qələmim,
Leylalara qəbir qazır dərdim-qəmim,
Mən sevəndə yox oluram bu cahandan,
Xəyallardan əl əyləyir ruhum mənim...

Mən sevəndə dilim susur, lal oluram.
Mən sevəndə eşitmirəm, kar oluram.
Mən sevəndə ürəyimlə kor oluram,
Aləm gülür mən şikəstə, ruhlar xəstə...

Mən sevəndə o oluram gözlərimdə,
Mənim olmur onun olur izlərim də,
Tamamlanır varlığımı alır məndən,
Onun üçün sətirlənir sözlərim də...

Əcəb mənəm, Ramilədən yoxdur əsər,
Onda qalıb cilalanan, baxan gözlər.
Mən sevirəm, sevəsiyəm ömür boyu,
Mən sevəndə... bax bu idi ölməz əsər...

İNDİ NƏ

Sən bulanıq sutək lillənib durdun,
Mənim taleyimin gözündən vurdun,
Ömrümə, günümə yüz tələ qurdun,
Daha qalmayıbdır izlərin məndə,
İndi nə axtarır gözlərin məndə?!

Dilim də unudub adını sanki,
Silib süpürdüyün o illər kimi,
Daha o ürəyə sahib deyiləm,
Sevgim də əksilib ümidlər kimi.
Daha qalmayıbdır izlərin məndə,
İndi nə axtarır gözlərin məndə?!

Dilim bundan artıq nə desin axı?
Arxanca ağlayıb, sızlayıb çoxu,
Gözümdən didərgin düşübdür yuxu.
Daha qalmayıbdır izlərin məndə,
İndi nə axtarır gözlərin məndə?!

SAVAŞ

Nə savaşlardan keçdim, neçə əsgər itirdim,
Hər itkiylə ömrümə yeni bir qəm gətirdim...

Ay işığım, alovum, mənim ömür çələngim,
Vuruşlardan gələrdi mənim səsim, ahəngim...

Öz gücümə güvənib döyüşürdüm həyatla,
Mən piyada qalanda o hey qovurdu atla...

Sapı özümün imiş məni vuran baltanın,
Nə etsəm də yolundan dönəmmədim xatanın...

Yenə dirəşdim inan, ələndikcə ələndim,
Hər savaşa üz tutub fələkdən güc diləndim...

Fəqət fayda etmədi, suda sındı səhəngim,
Sonda dovşan da çıxdı güvəndiyim pələngim...

Şahidim olub dağlar, süründüyüm dərələr,
Yaramı xəlvət sardım, dedim birdən görərlər...

Qıymadım ki, sevdama zərər vura hədələr,
Son bulmadı yarımın qoşa gələn zərbələr!...

Bumu sevgi savaşı, bumu ömür sirdaşım?
Can deyəndə çor oldu mənim ömür yoldaşım...

Əcəb həyat eşqi bu calaq-calaq sınıqlar,
Bu alovla tutuşub, kül toplayır yananlar...

Bu döyüşdə nə igid, nə də ərənlər olar,
Hər savaşı beş qəpik, satılıbdı qalxanlar...

Mən də fağır, piyada, dizləriylə sürünən,
O dediyin sərkərdə, qələbəylə öyünən...

Bəs nə oldu, döyüşdən niyə qalib çıxmadım,
Yoxsa düşmənlərimin gözünə dik baxmadım?!

Yox, baxmışam inan ki, həm də kəskin baxışla,
Deməmişəm ey namərd, bu döyüşü bağışla!...

Məğrur dirənişimlə hər əzaba dözmüşəm,
Fəqət həyat nankordur, min əməlin çözmüşəm...

Ucuzunu baha al, bahasını sırtla,
Güllən dolu olacaq min döyüşlük barıtlar...

İndi anladınmı sən, döyüş, savaş hədərdi,
Bu həyatda hər igid, inan gəldi gedərdi...

Ən uzağı tarixə yazacaqlar adını,
Bir il keçər üstündən, duymazlar imdadını...

İndi söylə, dəyərimi sonu zillət sevdaya,
Hər döyüşdə dağ çəkən, yara vuran bəlaya?...

Bir səs gəlir uzaqdan, tənha, yalnız qəlbimdən,
Döyünməyə başlayıb, ümid alıb dilimdən...

Qaranlığın içində, bir işıq var közərən,
O yenidən parlayıb, şölə saçır görəsən?...

Son ümiddir, gələcək qələbəyə səsləyir,
Yenə boynunu büküb öz növbəsin gözləyir...

Bu da bir qanunudur acımasız həyatın,
Deyir min-bir hökmü var hər saatın, hər anın...

Kim bilir, bilmək olmaz, rəhmlidir Yaradan,
Son savaşımlar var hələ, ümid çıxmır aradan...

GÜNDƏN-GÜNƏ

Xəyalın gözümün önündə hər an,
Səni düşünürəm gizlicə, inan,
Bilmirəm, hayana aparır dövrən,
Sənə bağlanıram mən gündən-günə...

Bas məni bağına, ovunmam gərək,
Sevginə möhtacdır sinəmdə ürək,
Varım da, yoxum da sənsən deyərək,
Sənə bağlanıram mən gündən-günə...

Bu qəlb sığınarmı hər isidənə,
Sevgisin verərmə ötüb keçənə,
Sevgilim, demişəm, deyəcəm yenə,
Sənə bağlanıram mən gündən-günə...

Adını qəlbimə yazacam daha,
Yuxumsan, xeyirə yozacam daha,
Özümü eşqimdən asacam daha,
Sənə bağlanıram mən gündən-günə...

ÖLÜM...

Bir ana diz döyüb saçını yoldu,
Bir ata ürəyi əzabdan dondu.
Bir qardaş qəddini əydi qanıyçün,
Bir bacı alışdı, yandı canıyçün...

Gözləri qan-çanaq yaş ilə doldu,
Bir elin, obanın, bir nəslin, kökün.
Hamı bir-birinin üzünə baxdı,
Kim çəksin yükünü bu acı hökmün?!

Nə qərib həyatdır, nə qərib adət,
Gələn gedəcəkdir, belədir əlbət.
Kim bilir, bəlkə də ruhsuz cismlə,
Gömürük məzara haqq və ədalət...

Gözlərdən yaş axır, ağlayır ürək,
Bu günü, bu anı yaşadan fələk,
Görəsən bir ömrün bitən sonunda,
Bizdən sonrasına nələr edəcək?...

Kiminə xoşbəxtlik qalaq-qalaqdır,
Kiminə təbəssüm ani qonaqdır.
Kimisi sevincdən uçuş göylərə,
Kiminin yüz ili gedir hədəərə...

Kiminə gec gəlir ölüm xəbəri,
Kimisə heç bilmir hardan yetişdi.
Bu nədi, işləri qalaq-qalaqdi,
Ömür sona çatır, vaxtı bitmişdi...

Zamanla sınaqçün verilən həyat,
Haqla, ədavətlə dolu kainat.
Bir nəfəs sonucu bitib, tükənir,
Soyuq məzarına get, bürün və yat...

Bir ömür də belə sona yetişdi,
Elə gedəcəyin bilib gəlmişdi.
Yaşanan anların, ötən illərin,
Bilərək hamsını yola vermişdi...

Zamanla, məkanla deyildir ölüm,
Haqdır, haqdan gəlir, gəlməsi gərək.
Bu həyat gərdişi, ölüm anıyla,
Bütün günahların dinməsi gərək...

GETMƏ

Sənə məhəbbətim safdır təmizdir,
Sənə məhəbbətim candan əzizdir,
Sənə məhəbbətim sanki dənizdir,
Çırpılır qəlbimə dalğalar yaman,
Getmə gözlərimdən dayanar zaman.

Getsən həyat eşqim marağım olmaz,
Qaranlıq ömrümdə çırağım yanmaz,
Adımı yad nədir yaxın da anmaz,
İtər izim-tozum sorağım aman!
Getmə gözlərimdən dayanar zaman.

Ayrılıq əzabı öldürər məni,
Hər kəs kinayəylə dindirər məni,
Əsən güclü külək söndürər məni,
Qar yağar ömrümə ələnər inan,
Getmə gözlərimdən dayanar zaman.

Sənsiz yaşamağım nəyə yarar ki?!
Sənsizkən varlığım müqəvva sanki,
Dedin eşq odunda alış ki yan ki
Deməyim sevgimi apardı güman!
Getmə gözlərimdən dayanar zaman.

BİR BİLSƏM...

Mən onu necə də çox sevirmişəm,
Adı dodağımın arasındadır.
Nə qədər ağlasam yenə silmişəm,
Özü gözlərimin qarəsındadır...

Mən onu necə də çox sevirmişəm,
Ürəyim ovcunun ortasındadır.
Günahmış, ən böyük savab bilmişəm,
Əlim o dünyada yaxasındadır...

Mən onu necə də çox sevirmişəm,
Qələmim varağın yarısındadır.
Qürurum, qamətim, özüm demişəm,
Baş hərfi alnımın yazısındadır...

Mən onu necə də çox sevirmişəm,
Acısı şirinlər sırasındadır,
Gerçəyin ellərə nəzir vermişəm,
Yalanı könlümün yarasındadır...

Mən onu necə də çox sevirmişəm,
Udmuşam içimə, nəfəs bilmişəm.
Mən onu özümdən çox sevirmişəm,
Güzgüyə baxdıqca onu görmüşəm...

Mən onu necə də çox sevirmişəm,
Vədləri sandığın sarısındadır.
Ömürlük getsə də, fəqət, sevmişəm,
Bir bilsəm dünyanın harasındadır?!...

DÖN DESƏM

Dön desəm ömrümün payız çağına,
Qayıdıb yanıma gələrsənmi sən?
O əzəl günlərdə olduğu kimi
Dərdini, sirrini bölərsənmi sən?

Biz ki, hər bir yerdə bərabər idik,
Bizi ayırmaqçün ölüm yarardı,
İndi anlamıram sən "ölmüsənmi"
Ya məni "öldürmək" qərarın vardı?

Nə olar, sevgilim, gəl qıyma bizə,
Ayrılıq gətirmə eşq evimizə,
Bu yollar, ayrılıq, bu soyuq baxış,
Qoy bir sınaq olsun qəlblərimizə.

Sanma sənsizliyə daha dözüm var,
Sanma bu həsrətin sonu vüsəldi,
Sənsiz bu hicranı sevəcəm axır,
Sanacam ən sadıq, ən əziz yardı.

Dön desəm ömrümün payız çağına,
Qayıdıb yanıma gələrsən yenə?
O əzəl günlərdə olduğu kimi,
Dərdini, sirrini bölərsən yenə?...

BU GEDİŞLƏ...

Üsyan edir duyğularım,
Damla-damla, misra-misra.
Ürəyimi atıb oda,
Baş götürüb gedim hara?!
Yoxdur dözümlü, səbr, qərar,
Bu gedişlə canım yanar!

Məni Tanrım yaradanda,
Var olduğum günə lənət!
Məzarımı bəxtim qazdı,
Belə bəxtə yenə lənət!
Yoxdur dözümlü, səbir, qərar,
Bu gedişlə canım yanar!

O, sevdadan xəbərsizə,
Könül verib sevdim niyə?!
Baş götürüb gedirəm bax,
Dəli kimi sevdim deyə.
Yoxdur dözümlü, səbir, qərar,
Bu gedişlə canım yanar!

Qoy desinlər itir izi,
Məhəbbətdə kordur gözü.
Qoy desinlər bədbəxt şair,
Sevgisinə satdı bizi.
Yoxdur dözümlü, səbir, qərar,
Bu gedişlə canım yanar!

CƏZASI MƏN OLUM

Düz otuz baharı vermişəm yelə,
Səfilə, səydəşə yar olmamışam.
Son gediş ömrümdən illər qoparıb,
Mən səni sevməkdən yorulmamışam...

Xatirən yenidən üzümə güldü,
Xəyalın könlümü ikiyə böldü,
Sağ iykən kəfənə bürüyüb cismi,
O an əlləriylə məzara gömdü...

İndi nə mənası atıb gedənin,
Yada istehzayla gülüb küçənin?!
Mənim ki, ruhumdur bədəndən ayrı,
Cəzası mən olum məndən edənin...

XƏYAL SEVGİ

Ömrümü yaşadım xəyallarımda,
Bir sevda kölgəsi yıxdı evimi.
Sevirəm deməyə dilim gəlmədi,
Ayrılıq zamansız бүkdü belimi...

İndi tənha qalıb sevən ürəyim,
Nə dost var yanımda, nə də gərəyim.
Taleyin qərarı ayrı salmaqmış,
Nə deyim olana, daha neyləyim?...

Vüsala yetmədi saf məhəbbətim,
Sənəmi dağladı sənənin həsrətin.
Bu ildən, bu aydan, bu gündən sora,
Yolunda ölməkdir mənim niyyətim...

Üzü soyuq olur qara torpağın,
Nə sevənə yanır, nə dərdə acır,
Elə unutturur, unutturur ki,
Sevən sevgisini unudub, qaçır...

Bir xəyal sevgidir yaşadıklarım,
Bəlkə yaranmayıb aradıqlarım,
Yəqin pozulacaq zaman əlində,
Bizimçün bu yazıb yaratdıqlarım

Sən də unudarsan üzümü bir gün,
Anmazsan adımlı, sözümlü bir gün.
Ruhum yolun azıb gəlsə yanına,
Edərsən qəlbindən ömürlük sürgün...

ƏZRAYIL

Əzrayıl gəlmişdi canım almağa,
Anamı, atamı dərdə salmağa,
Gördü zaval yüküm ağır görsənir,
Aldı qələmimi, ilhamlanmağa...

Görəsən bildimi şairin canı,
O qaraca, cılız, əyri xətlərdi,
Görəsən bildimi aparacağı,
İllərdən yığılan kifli dərdlərdi?

Hardan biləsidir naşı əzrayıl,
Şeiri anlamır, sözü anlamır.
Əzrayıl neyləsin, yerdə çoxu da
Əsil yazarları görür, tanımır...

Əzrayıl, ölümə sözüüm yox igid,
Əmr haqdan gəlib, al canımı get.
Demə ki, Ramilə yazmadı bitdi,
Qələmimi qaytar, həyatımdan et...

ANA YURDUM

Yarı can, yaralı bədən,
Ömrünə yazılıb nədən.
Qanlı qış, qaranlıq gecə,
Alın yazınmış əzəldən...

Parçalanmış torpaqların,
Tapdalanır hey haqların.
Tək qalmısan bu meydanda,
Düşmən qansız, əlin yalın...

Tarixlərə düşüb adın,
Şəhid olub ər övladın.
Ana yurdum Azərbaycan,
Dost düşməni sən tanıdın...

DANACAQ

Çox həssasam, anla bunu,
Mələk geyməz şeytan donu.
Bu sevginin xoşbəxt sonu,
Mən öləndə sonlanacaq,
Qəlbin bu dərdi danacaq...

Görməyəcək gözün məni,
Göynədəcək dərdin səni.
Ürəyin öz sevgisini,
Mən öləndə axtaracaq,
Qəlbin bu dərdi danacaq...

Deyəcəksən yarım hanı,
Kim ayırdı ruhdan canı?
Qara bulud bu cahanı,
Mən öləndə boyayacaq,
Qəlbin bu dərdi danacaq...

Hələ sağam, gözün toxdu,
Sanırsan ki, möhlət çoxdu,
Daha sənə sözüm yoxdu,
Ömrün qara bağlarını
Mən öləndə bağlayacaq,
Qəlbin bu dərdi danacaq...

BU MƏNƏM, MƏN

Səngərlərə yarım deyən,
Yarama duz sarın deyən.
Dizi üstə torpaq yeyən,
Zülüm görən bu mənəm, mən!

Qulağında nalə səsi,
Gözündə ölüm səhnəsi.
Sinəsində son nəfəsi,
Zalım görən bu mənəm, mən!

Kürəyindən zərbə alan,
Ürəyində qəlpə qalan.
Yurdu, yuvası talanan,
Ölüm görən bu mənəm, mən!

Ürəyinin yarasında
Gözlərinin qarasında
Cəsədlərin arasında,
Yarı bədən bu mənəm, mən!

Parçalandı yarı hissəm,
Dönüb oldum ruhumdan kəm.
Yağmalanıb əsir düşən,
Eli görən bu mənəm, mən!

Cənnətini vətən bilən,
Cəhənnəmə sinə gərən.
El-obası pərən-pərən,
Canı verən bu mənəm, mən!

Qəlbindəki çarpaz dağla,
Şəhid adın uca saxla.
Anam sənsən Vətən, ağla,
Sənsiz ölən bu mənəm, mən!

GÜNƏŞ GÖZLƏYİR AY...

Gün öz işığıni kəsəndən bəri,
Ümidi qəlbindən üzəndən bəri,
Zülmət gecələrdən bezəndən bəri,
Günəşi gözləyir ay, bu gecə də,
Sən də günlərini say bu gecədə...

Bədbəxt gileylidir öz taleyindən,
Nə qədər ağlasın göz taleyindən?
Tənha gecələrin qəm gileyindən,
Günəşi gözləyir ay, bu gecə də,
Sən də günlərini say bu gecədə...

Sevənlər sığınan zülmət gecədə,
Sonluğu ayrılıq, həsrət gecədə,
Sabaha boylanın bu pəncərədə,
Günəşi gözləyir ay bu gecə də,
Sən də, günlərini say bu gecədə...

Tale ayrılıqçün yazıb sevgini,
Aşıqlar görməyir biri-birini,
Söyləmək istəyir deyə sirrini,
Günəşi gözləyir ay, bu gecə də,
Sən də günlərini say bu gecədə...

Gözlə, qovuşarsa gecə gündüzə,
Vüsal tən yazılar qismətimizə,
Ramilə, durmusan ayla üz-üzə,
Günəşi gözləyir ay, bu gecə də,
Sən də günlərini say bu gecədə...

MƏN NİYƏ...

Mən niyə bu qədər kövrəyəm görün?
Gözümdən yaş süzür hər dəm gileyə.
Uzaqdan boylanıb susa bilmirəm,
Nakam məhəbbətə, acı taleyə...

Yüz sifət bir mənə daşımaz, bəlli
Mən bunu həzm edib yaşayammıram.
Milyonda bircəsi anlayır məni,
Mənsə duz yükümü daşıyammıram...

Ağırdı, boyumdan böyükdü dərdlər,
Hərəsi bir başqa, yaranıb fərdlər.
Zamanla düzənə uyuyam gərək,
Fəqət aşılmazdı qoyulan sədlər...

ANAMI ALMASIN ALLAH

Anama

Bir ana laylası istədi könlüm,
Qalmışam körpə tək anaya möhtac.
İyirmi yox, yüz iyirmi olsa da yaşım,
Təkcə anam olar dərdimə əlac.
Anamsız yaşamaq çətindir vallah,
Onu əllərimdən almasın Allah.

Ümidim, gümanım, aman yerimdi,
Nəfəstək gərəyim, bəstəm, şeirimdi.
Mənə öz canımdan daha şirindi,
Anamsız yaşamaq çətindir, vallah,
Onu əllərimdən almasın Allah.

Anamın saçında dənə qurbanam,
Bir deyil, min deyil, yenə qurbanam.
Ömründən keçinən çənə qurbanam,
Anamsız yaşamaq çətindir, vallah,
Onu əllərimdən almasın Allah.

Anamın səsiylə nəfəs alıram,
Anamın gözüylə günəş oluram,
Nəfəsi uzaqsa o an donuram,
Anamsız yaşamaq çətindir, vallah,
Onu əllərimdən almasın Allah.

Anam halal etsin haqqını mənə,
Yaman san qatmışam saçında dənə,
Hey təkrar edirəm, deyirəm yenə
Anamsız yaşamaq çətindir, vallah,
Onu əllərimdən almasın Allah.

Bir ana laylası istədi könlüm,
Qalmışam körpə tək anaya möhtac.
İyirmi yox, yüz iyirmi olsa da yaşım,
Təkcə anam olar dərdimə əlac.
Anamsız yaşamaq çətindir, vallah,
Onu əllərimdən almasın Allah.

SEVİRDİM

Mən səni sevirdim, sevirdim axı,
Niyə sevdamıza tox etdin məni?!
Xəyalım da susdu xatırlanmadım,
Sənsiz viranədə yox etdin məni...

Mən səni sevirdim, sevirdim axı,
Sinəmdə döyünən ürək sən idin.
Ən ümdə arzuydun, ən ali istək,
Duamda tutduğum dilək sən idin...

Mən səni sevirdim, sevirdim axı,
Puç etdin bu günü, nurlu sabahı.
İndi necə edim, neyləyim ki də,
Sinəmdə sızlayan amanı, ahı?!

Mən səni sevirdim, sevirdim axı,
Niyə qatil oldun kövrək hisslərə?!
Niyə sən də gedib əğyara döndün,
Niyə yar calandın naşı pislərə?!

Mən səni sevirdim, sevirdim axı,
Hələ sevməmişdim heç kimi sən tək.
Bu qoca dünyada nə pis yanıldım,
Sən demə sevdiyim deyilmiş mələk...

Mən səni sevirdim, sevirdim axı,
İndi xatirəndir ömür yoldaşım.
Mən səni sevirdim, sevirdim axı,
Xəyalım yeganə dostum, sirdaşəm...

GÜLÜM

Lalə üçün

Gülüm, güllər içində
Al yanaqlı Laləmsən.
Yanağında qara xal,
Bahartək bir aləmsən.
Hansı gül sənə çatar,
Kim səni dərib atar?

Sənə kim tay olacaq,
Tarixlər yazıb adını.
Sevənlərin yuxusu,
Zaman tək yozub adını.
Hansı gül sənə çatar,
Kim səni dərib atar?

Zərif qəlblim incəsən,
Hər kəsin qəlbincəsən.
Uğrunda ölüm desən,
Bil ki, ölüb itərəm,
Kölgəndə mən bitərəm.
Hansı gül sənə çatar,
Kim səni dərib atar?

GÖRƏSƏN

Görəsən olubdumu,
Mənim də uşaqlığım?!
Deyilibmi dillərdə,
Hər dəcəl qoçaqlığım?!

Bircə kərə güldümmü,
Hoppananda düşəndə?!
Anam nazımı çəkdi,
Mən anamdan küsəndə?!

Görəsən ilk gülüşüm,
İlk yerişim olubmu?!
Büdrəyəndə ayağım,
Gözüm yaşla dolubmu?!

Görəsən atam mənə,
İlk dəfə nə alıbdı?!
Heç nə xatırlamıram,
Qəlbimdə xal qalıbdı...

Xatirimə həkk olan,
Müharibə anı var!
Əllərimdə üzümdə,
Şəhid əsgər qanı var!

Budur mənim gəncliyim,
Həm uşaqlıq çağlarım!
Zolaq-zolaq iz salıb,
Köksə çapaz dağlarım!

Görəsən olubdumu,
Mənim də uşaqlığım?!
Deyilibmi dillərdə,
Hər dəcəl qoçaqlığım?!

AXI BU DÜNYADAN

Mən öncə özümdən öz istəyirəm,
Ağ ağ görməyə göz istəyirəm,
Arxamca düşəcək iz istəyirəm,
Bunlardan gərəkli nə axtaracam?
Axı bu dünyadan nə aparacam?

Həqiqət aradım hər addım başı,
Ümidlə qurutdum gözümdən yaşı,
Düz görsün istədim hər gözü çaşı,
Gerçəkdən dəyərlı nə axtaracam?
Axı bu dünyadan nə aparacam?

Ancaq səhvlərdən də xali deyiləm,
Günahkar bəndəyəm, ali deyiləm,
Yenə çox şükür ki, dəli deyiləm,
Ağıldan gərəkli nə axtaracam?
Axı bu dünyadan nə aparacam?

Eh... mən əsir oldum düşüncələrə,
Düşünə-düşünə düşdüm nələrə,
Üzüm turşumadı bircə zərərə,
Canımdan gərəkli nə axtaracam?
Axı bu dünyadan nə aparacam?

DAHA MƏNDƏN...

Mən var ikən yoxa döndüm,
Sevgimi qəlbimə gömdüm,
Bir andaca yanıb söndüm,
Daha məndən yoxdur əsər,
Kim itirib, kim də gəzər?...

Varam, yoxam anlamadan,
Yaşayıram, yaradıram.
Pis, yaxşını danlamadan,
Deyirəm ki, görən varam?
Daha məndən yoxdur əsər,
Kim itirib, kim də gəzər?...

Arzularım varaq-varaq
Qırıq, sökük, talan ömrüm,
Niskilim var kitab-kitab,
Məhv eləyib qüssəm, dərdim,
Daha məndən yoxdur əsər,
Kim itirib, kim də gəzər?...

Viran olub könül bağçam,
Düyün atıb sevgi boğçam,
Zəhər dadan eşqə acam,
Daha məndən yoxdur əsər,
Kim itirib, kim də gəzər?...

Yoxdan varı uman kimdir,
Yaxşı kimdir, yaman kimdir,
Yağış yağmır, daman “kimdir”
Daha məndən yoxdur əsər,
Kim itirib, kim də gəzər?...

Mən var ikən yoxa döndüm,
Qəlbimi məzara gömdüm,
Ramiləyəm, yanıb söndüm,
Daha məndən yoxdur əsər,
Kim itirib, kim də gəzər?...

TƏNHƏ SEVGİM

Bir son bahar səhərində qarşılaşdıq
Səninlə biz...
Əsən külək, yağan yağış, qopan tufan,
Bir də bir cüt qəlblərimiz.
Üşütmədi əynimizi yağan yağış,
Əsən külək.
Və əksinə, isinirdik baxışlarla,
Əməl imiş çərxi-fələk...
O görüşdən qəlbim dondu,
Duymaz oldum özgüləri.
O görüşdə ürəyimə möhür vurdun,
Görüş yeri...
Barmaqların iz buraxdı saçlarımda,
O görüşçün çox darıxdı saçlarım da!...
Fəqət eşqim uzaq oldu gözlərimdən,
Fəqət yarım “yuxudaymış” mışıl-mışıl,
Oyanmadı ah-naləmdən, sözlərimdən!
Kim deyərmiş o təsadüf...
O ilk sevda, o ilk öpüş...
O baxışlar, o təbəssüm...
Gözləriylə nəğmə qoşan...
Şeir yazan, çılğın aşiq...
Sən adlı gənc...

Bir ürəyin təlatümü,
Bir ömürün fəlakəti,
Bir sevginin qatiliymiş?!.
Kim deyərdi yağan yağış
Bir ömürlük göz yaşımı,ş,
Ya da əsən güclü külək
Göydən yerə bir qarğışmış.
O görüşdən illər keçdi,
Saçlarıma sığal deyil,
Dən gətirdi hər ötən il.
Xatirələr xəyal qurub taleyimə,
Sən gətirdi hər itən il...
Tənhalığa yenilmədim,
Usanmadım sevgimizdən,
Usansaydım səndən deyil,
Məndən deyil,
Vaz keçərdim ikimizdən.
Fəsli, sarı o son bahar,
İlkinin də sonu oldu...
Sənə olan məhəbbətim
Saflığımın
Günah rəngli donu oldu...
Hədəfinə düşdüm elin,
Yetən güldü təkliyimə.
Saf sevgimlə yaşlandım mən,
Xələl gəldi kimliyimə...

Elə sevdim sənsizliyi,
Səni belə unutturdu.
Mənim sevdam xəyanətə,
Ayrılığa damğa vurdu!
Sənsə indi geri dönüb,
O sevgini umur sanma.
Bu dönüşlə ötən anlar,
Geri gəlib dönər sanma!
Öldürdüyün o sevgiyə bir ev qurub,
Yaşlanmışam mən, illərdir!
“Oğlum” da var, “qızım” da var,
Üstəlik də “nəvələrım”
Qurutduğum bu güllərdir!
Mənə səndən tək yadigar,
Tək xatirə, tək təsəlli,
Əllərimdə solan güllər,
Yanağımda göz yaşımlla,
Tək həyanım itkin illər,
İndi düşün və qərar ver,
Kimdir daha cəfalı yar,
Kimdir mənə layiq olan,
Ləyaqətli vəfalı yar?!
Kimdir mənə sənsizlikdə arxa duran,
Tənhalığım, ya sən,
Ya bir özgə?!
Kimdir məni atıb gedən, tənha qoyan,

Tənhalığım, yoxsa sənsən?!
Gecikmişən, gec qalmısan,
Geri getsən sevinərəm.
Bir də gəlmədin sanaram,
Bir də dönmədin sayaram!...
Mən atmaram təkliyimi,
Çox sevdim mən tənhalığ
Səndən daha sadıq imiş,
Nur sanıram qaranlığı!
Nə tək qoyub tərək etmədi,
Nə buraxıb da getmədi,
Hər sirrimi bildi təklik,
Hər dərdimi böldü təklik!
Nə özgəni dindirmədi,
Nə əğyara güldürmədi,
Nə xəyanət edib getdi
Nə sevgimi öldürmədi!

AY DAĞLAR

Daş yağsın başına qarlar əvəzi,
Sənə güvəndiyim dağlar, ay dağlar.
Çəkilsin sinənə dağ özün boyda,
Qoymusan gözümü ağlar, ay dağlar.

Alçaqlar başından ötüb keçibdi,
Namərdlər qoynunu məskən seçibdi,
Gör kimlər düz əkib, əyri biçibdi,
Adını ananlar ağlar, ay dağlar.

Dağına güvənib daşından oldum,
Yağmadım buludtək boşaldım, doldum.
Çəkdiyin dağlardan canıma doydum,
Anamsa yasımı saxlar, ay dağlar.

Daş yağsın başına qarlar əvəzi,
Sənə güvəndiyim dağlar, ay dağlar.
Çəkilsin sinənə dağ özün boyda,
Qoymusan gözümü ağlar, ay dağlar.

DOĞUM GÜNLƏRİN

Mənsiz doğum günlərini qeyd edib,
Yaş üstünə yaş gətirər illərin.
Həsəratımlə od tutanda bilərsən,
Sözlərinə kaş gətirər illərin.

Fəqət mənə xəyallarda yaşarsan,
Bir vaxt vardı, yanındaydım anarsan.
Yanağından busə alıb hədiyyə
Ad günündə mən də varam sanarsan.

Nə olacaq cismən ayrı qalanda,
Ürəyim ki, sənə vurur o anda?
Kədərlənmə, əylən dostla, tanışla,
Xəyal et ki, dayanmışam yanında.

Uzaqlığı yaxın sayan ki, səndin,
Ayrılsa da zaman, ayrılmaz təndin.
İndi niyə gülməsin ki, gözlərin,
Yoxsa artıq mənsizliyə öyrəndin?

Bu gərdişlə qovuşmadı qəlbimiz,
Bir yastığa baş qoymadı sevgimiz.
Təkcə doğum günlərində cəm olduq,
Başqa zaman başdan aşdı dərdimiz.

Ad günlərin daha mənsiz keçəcək,
Qəmsiz illər səni hayan seçəcək.
Heç düşünüb məni xatırlama da,
Eh... mənsiz də kimsə səni sevcək.

FIKİRLƏŞİRSƏN

Nələr itirmisən, ay bəxtsiz könlüm,
De, nə qazanmağı fikirləşirsən?!
Yayın istisində don vurub səni,
Qışda qızınmağı fikirləşirsən?!

Çırpındın, çağladın almadım vecə,
Sıxıb hisslərini saymadın heçə,
İndi ağlayırsan gündüz, həm gecə,
Yenəmi həyəcan fikirləşirsən?!

Keçmiş anlarını divardan asdım,
Səni məhbus kimi sinəmə basdım,
Yandırdın köksümü, mən isə, susdum,
Yenə də od-alov fikirləşirsən?!

Gec gələn sevginin yoxdu faydası,
Daha uzun çəkər qanı, qadası,
Dözülməz fələyin nazı, ədası,
Sən yenə qəm yükü fikirləşirsən?!

Bu yersiz fikirlər üzəcək səni,
Günah addım-addın əzəcək səni,
Keçmişin hər yerdə gəzəcək səni,
Sən xoş bir gələcək fikirləşirsən?!

DİVANƏ...

Gedirəm, arxamca boylanma əbəs,
Gedişim bəllidir, gəlişim deyil.
Mənsiz doğru yaşa, dürüst ol, gülüm,
Dolanma çöllərdə sər-səfil, veyil,
Divanə həyata salma sən meyil...

Yaradan səbrini artıq eyləyər,
Dərdini-sərini kimsə dinləyər,
Yarana bir kimsə məlhəm söyləyər,
Dolanma çöllərdə sər-səfil, veyil,
Divanə həyata salma sən meyil...

Yaşanır bər-bəzək, sınaq ömrümüz,
Bir gün gedəsiyik, qonaq ömrümüz,
Qoy deməsinlər ki, qərib səyyahdır,
Acılı sözlərdən sınar könlümüz.
Dolanma çöllərdə sər-səfil, veyil,
Divanə həyata salma sən meyil...

Bu gün varıq, sabah varmı naümid,
Qasıqlanır, doyurmur da bu ümid,
Biçarəyik, çarəmizdir bir ümid,
Dolanma çöllərdə sər-səfil, veyil,
Divanə həyata salma sən meyil...

Yaradan rəhmini əsirgəyərmi?
Sevdası qəlbində ölsün deyərmi?
Qismət bu, gedirəm, dönməsəm fəqət,
Ruhunu, cismini şeytan yeyərmi?...
Olar mı sevdalım sər-səfil, veyil?
Salarmı divanə həyata meyil?...

AMMA Kİ, NECƏ

Sənə varlığımdan bir ürək verib,
Sənə əbədilik yarımсан deyib,
Sənin ürəyinə ömürlük girib,
Yaşamaq istərəm, amma ki necə?!

Məni taleyindən atma qırağa,
Ömürlük düşərəm dara, qınağa,
Qoyub ayrılığa qanlı qadağa,
Yaşamaq istərəm, amma ki necə?!

Xəyalın ağlımdan çıxmır bir an da,
Axı sevgim handa, vüsalım handa?!
Səninlə bir yerdə, eyni zamanda,
Yaşamaq istərəm, amma ki necə?!

Könül bağçamdakı açan çiçəklə,
Üstü şəh damcılı kövrək ləçəklə,
Adına bağlanan xoş gələcəklə,
Yaşamaq istərəm, amma ki necə?!

Bir ömür gözünün içinə baxıb,
Gözündən könlünə kirmişcə axıb,
Ruhumu ruhunun içinə qatıb,
Yaşamaq istərəm, amma ki necə?!

Xəyalım göylərdə dolanır, inan
Sənsizlik içimi göynədir yaman,
Dizinin dibində oturub hər an,
Yaşamaq istərəm, amma ki necə?!

Qatma öz başını boş xəyallarla,
Ramilə, sən var ol var olanlarla,
Mənə arxa durub, yar olanlarla,
Yaşamaq istərəm, amma ki necə?!

AYRILIQ

Mənim əllərimi çəkib qoparıb,
Ayrılıq nə asan tutdu əlindən.
Bir kəlmə sözündən incidim, demə,
Sən də o kəlməni tutub dilimdən,
Qopardın arada sevgi bağımlı,
Məhv etdin cücərən ümid tağımlı!

Yaman ağır gəldi son kəlmələrin,
Daşımaq çətindir, daşımamaq da...
Səni düşünərək, sənsiz bu anı,
Yaşamaq çətindir, yaşamamaq da...
Qopardın arada sevgi bağımlı,
Məhv etdin cücərən ümid tağımlı!

Bilirdin qəlbimdə döyünənləri,
Dilimdə səninçün öyünənləri,
Arada “ikiyə bölünənləri”
Silərəm, ataram, istəmərəm mən,
Qopardın arada sevgi bağımlı,
Məhv etdin cücərən ümid tağımlı!

Mən vardım ümidlər mənimlə vardı,
Səninlə arzular güllü bahardı,
O məni, o səni hara apardı?...
Sənin acı kəlmən, ağır sözlərin,
Qopardın arada sevgi bağımı,
Məhv etdi cücərən ümid tağımı!

İndi biganəyəm, səfil, sərsəri,
Bitmədi, yarımçıq sevgi əsəri,
Nə yazdım, oxudum, nə tamamladım,
Nə sən məni andın, nə mən anladım,
Qopardın arada sevgi bağımı,
Məhv etdin cücərən ümid tağımı!

Nə deyim, xoşbəxt ol, mən olmasam da...
Ömrünə məskəni mən salmasam da...
O sevgi qoxulu körpələrinin,
Neyləyim anası mən olmasam da...
Qopardın arada sevgi bağımı,
Məhv etdin cücərən ümid tağımı!

YAZ NƏFƏSİNƏ

Bağlanıb ömürlük eşq həvəsinə,
Əbədi düşmüşük dərd qəfəsinə.
Donmuşuq hicranın sərt soyuğunda,
Qızınsın sevgimiz yaz nəfəsinə...

İsti nəfəsinə möhtacam indi,
Gəl yarım, könlümü baharla dindir.
De ki, bu ay, ulduz, günəş sənindi
Qızınsın sevgimiz yaz nəfəsinə...

Bir az qəm gəlibdir qəmimin üstə,
Alov kəm düşübdür, dəmimin üstə.
Mən yanım qoy sarı simimin üstə,
Qızınsın sevgimiz yaz nəfəsinə...

Düzüb fəsilləri sıraya indi,
Qoca təbiətdən kömək umuruq.
Gör necə kasadıq, necə kasıbıq,
Yanan qəlbimizdə belə donuruq...

Yansın, ürəyimiz yansın hər fəsil,
Sevgini anlasın qəlbi daş qatil.
Mənəm haray çəkib, bunu deyən, bil
Qızınsın sevgimiz yaz nəfəsinə...

SƏNDƏN MƏNƏ

Daha yoxsan yanımda,
Yollarımız ayrıldı.
Məndən sənə bilmirəm,
Səndən mənə qəm qaldı...

Bu qəm ilə ağladım,
Göz yaşımı silmədin.
Dərdimi hər kəs bildi,
Təkcə sən bilmədin...

Bu bahar da gecikir,
Niyə sənə bənzədi?!
Qar da yağıb bu vədə,
Yerə ümid dilədi...

Doymuşam ümidlərdən,
Ümid də ölür hərdən.
Mən də olsəm bu yaşda,
Hifz olardım kədərdən...

Arxamca iz düşərdi,
Qəlbinə köz düşərdi,
Barı hərdən arabir,
Adımdan söz düşərdi...

Cəm olardı dostlarım,
Qələmim də ağlardı.
İz buraxan misralar,
Ürəkləri dağlardı...

Sənsə süzüb kənardan,
Məzarıma yanardın.
Elə indiki kimi,
Sevgimizi danardın...

Daha yoxsan yanımda,
Yollarımız ayrıldı.
Məndən sənə bilmirəm,
Səndən mənə qəm qaldı...

KOR AŞIQ

Cavanlıq naxşıdır ürəkdə atəş,
Yandırır yaxacaq bilməyəcəksən.
Səni parça-parça məhv eyləyəcək,
Sən isə, kor aşiq, dinməyəcəksən.

Kimi xıslın-xıslın lağ eyləyəcək,
Kimisi arxanca böhtan deyəcək,
Dərdin için-için səni yeyəcək,
Sən isə, kor aşiq, dinməyəcəksən.

Beləcə qovacaq aylar illəri,
Əziz sanacaqsan solan gülləri,
Qəlbində qalacaq yara izləri,
Sən isə, kor aşiq, dinməyəcəksən.

Sənin qismətinə düşəcək hicran,
Deyəcək sevirsən od tut, alovlan,
Qocaldıb belini bükəcək dövrən,
Sən isə, kor aşiq, dinməyəcəksən.

SƏN Kİ

Nə var ki, cansızdan canı almağa,
Divanə eyləyib çölə salmağa,
Sən ki, əzrayılsan insan şəklində,
Qarşıma çıxmısan qənim olmağa...

Sən ki, əzrayılsan insan şəklində,
Məni bu sən dolu canımdan edən.
Sən ki, əzrayılsan insan şəklində,
Allahdan əmanət can alıb gedən...

Sən ki, əzrayılsan insan şəklində,
Əzəldən canımı almaq fikrin də...
Sadəcə xatırla, əzrayıl yarım,
Mənim ki, varlığım sənin əlində...

Sən ki, əzrayılsan insan şəklində,
Yolumu kəsmisən can verəm sənə.
Bəlkə unutmusan canım səndədir,
İndi gərdiş dönüb, can ver sən mənə...

Ötüb keçmədin ki, mənim yanımdan,
Qolların boynuma ip olsun deyə.
Zəhər içirirsən eşqin camından,
Bu sevgi çiynimə yük olsun deyə?!...

DE

Nə yoxunu, nə varını istəməz,
Sınan ürək vüqarını gözləməz,
Sevən insan öz fikrini gizləməz,
Bu sevgidən bezmisənsə, açıq de!

Yox olanı var göstərmək əbəsdir,
Var olanı bol göstərmək həvəsdir,
Bəlkə elə sevgin ötəri hissdir?...
Bu sevgidən bezmisənsə, açıq de!

Yalan ki, var ayaq tutar, çox getməz,
Haqq olanı dünya gəlsə kiritməz
Sevgi bitər, ömür bitər, yol bitməz
Bu sevgidən bezmisənsə, açıq de!

Hər zərərdən dönüş xeyrə yazılır,
Hər dəhşətli yuxu xeyrə yozulur,
Ürək açılarda işlər düz olur,
Bu sevgidən bezmisənsə, açıq de!

BİR VAXT

Uzaqdan duyular sorağım daha,
Bir kəlmə sözümə möhtac olarsan.
Alammaz könlünü sevdalar “baha”
İtkin sevgimizə sən ac olarsan...

Nə səsin yetişər, nə yetməz ünün,
Nə ayların ötər, nə keçməz günün.
Nə mənsiz yaşanmaz, nə mənle ömrün,
Qazanı boş qalan aşpaz olarsan...

Əlimə möhtacdı yanağın indi,
Sənə sevgi verən ürək də susur.
Quruyur eşq adlı bulağın indi,
Həyat sevgimizçün məzar da qazır...

Məni heç axtarma, harayım çıxmaz,
Bu köhnə eşqimi toz basıb indi.
Bıçaq vur bir damla qanım da axmaz,
Can daşa dönübdü, ilham sənindi...

Sevdin ya sevmədin, nə mənası var?
Səni özgəsinə pay çəkir əllər.
Bir vaxt sevdamıza nəğmələr qoşduq,
İndi ağı deyir yasına dillər...

AŞİQƏM, AŞİQSƏN

Gül, üzündə güllər açsın,
Gülşən gülüzara dəyər.
Mənim yarım minə deyil,
Milyonlarca yara dəyər.

Aşıqlərin sayı çoxdur,
Sevgidə cəfası yoxdur,
Ürəyimə yatan yarın,
Gözü də, könlü də toxdur.

Taleyimə yazdım adın,
Pozaramsa əğyar gülər.
Yaşamaram rəzilliklə,
Fələk mənə qarğış dilər.

Şadlanıram qəlbən hələ,
Dəm qılıram deyə, gülə,
Ay tən yarım, insaf elə,
Gəlməsin el, oba dilə.

Mən yazığın nə günahı,
Çəkə könlüm sənsiz ahı?
Gəl ki, nəfəsini duyum,
Açaq bir yerdə sabahı.

Sevgim halaldı, haqdandı,
Demə qəlbim haqqı dandı,
Eşq odunda cəfa çəkib,
Kərəm də həsrətdən yandı.

Tarix yazar sevgimizi,
Qınamaz ellər də bizi,
Gəl yaşayaq, yaradaq biz,
Quraq sevda evimizi.

Varmı məntək aşiq sənə,
Aşiq olub da, güvənə?
Deyirəm, deyəcəm yenə,
Aşiqəm, aşiqsən mənə.

BİLMİRƏM

Vəfalı dağlara yaman qar yağır,
Vüsəlın yerini kədər, qəm alır.
Mənsiz bu həyatdan sənə nə qalır?
Bilmirəm, suala sən cavab axtar.

Dedilər yarına özgədir qismət,
Dedilər ömrünə ömürdür həsrət,
Mənsiz üzün gülər bircə gün əlbət?
Bilmirəm, suala sən cavab axtar.

Niyə qınaq oldu məhəbbət mənə?
Ürəyim bələnib kədərə, qəmə,
Qayıdıb yanıma gələrsən yenə?
Bilmirəm, suala sən cavab axtar.

Mənim ki, hisslərim sənə bəllidir,
Cümləyə ağıllı, sənə dəlidir...
Dizinin dibində kimin yeridir?
Bilmirəm, suala sən cavab axtar.

ÜRƏYİNİN QAPISI

Sənin qəlbın mənim üçün,
Ən önəmli məkandır bil.
Heç qonaq da gələmmirəm,
Qapın bağlı haçandır bil...

Ay ürəyim, aç qapısın,
Ürəyinin köləsiyəm.
Milyon kərə bağlasan da,
Yenə qonaq gələsiyəm...

Gələcəyəm təm-təraqıla
Döyəcəyəm tak-tarakla,
Sınmasını istəmirsən,
Aç qapını və rahatla...

Qıfillayıb bağlamısan,
Sinəsini dağlamısan,
Demirsən də, səbəbini,
Axı kimə saxlamısan?...

İNDİ DƏ SƏN

Vüsalıma hicran odu əkmisən,
Ürəyimə həsrət yolu çəkmisən,
Badəməzə ağı, zəhər tökmüsən,
İndi də sən məndən şəfqət umursan,
Dinc yaşayıb, dinc ölməyə qoymursan!

Nə vermisən almağın gözləyim?!
Gəlmisən ki, qalmağın istəyim?!
Heç görmüsən yollarını izləyim?!
İndi də sən məndən şəfqət umursan,
Dinc yaşayıb, dinc ölməyə qoymursan!

İstəmirəm, qop düş artıq yaxamdan,
Gündüzün yox, gecənəmi baxım dan?!
Unudulub yox olmusan bir zaman,
İndi məndən dərdə şəfqət umursan,
Dinc yaşayıb, dinc ölməyə qoymursan!

Bu boşluqdan xoş gələcək gözləyib,
Yox olandan boşuna var istəyib,
Sabahına hələ ümid bəsləyib,
Arsız-arsız bir xoş üzmü umursan?!
Dinc yaşayıb, dinc ölməyə qoymursan!

ÜRƏYİM KİMİ

Bu qarlı havanın xatirələri,
Şirin nağıl olub qəlbimə doldu.
Üşüdüm əynimin nazikliyindən,
ÜRəyim oduyla məni ovutdu...

Zamanı geriyə çəkdim illərcə,
O şirin körpəlik anıma döndüm.
Gördüm yurdum-yuvam darma dağındı,
Qarı xəyal kimi məzara gömdüm...

Zülmət qaranlığa çevrildi aləm,
Qar da qaralandı taleyim kimi.
Bu yazıq, zavallı, cılız yazılar,
Yanıb paralandı ürəyim kimi...

BƏLKƏ DƏ

Üşüdü sinəmlə bürünən ürək,
Həs-rət soyuğuna dayanmaq olmur.
Sənlə doğulmuşdum, öləydim gərək,
Sənli yuxulardan oyanmaq olmur...

Qınama, demə ki qürurdan kəməm,
Bir yığın əzabam, bir yığın qəməm.
Hərdən öz-özümlə danışıanda da,
Görürəm mən deyil sadəcə sənəm...

Əbədi məhəbbət yoxdur deyirlər,
Qədər əbədiyyət verməyib eşqə.
Sevənlər çəkərək əzab sevirlər,
Elə hey səslənir dillərdə keşkə...

Mənsə sənin üçün o keşkədənəm,
Sən də, mənim üçün bəlkə toxumu.
Qəlbimin içində adın yazılıb,
Özünsə bir sual, nida toplumu...

Bəlkə də bu qədər dözümə dəyməz,
Bir deyil mininə, yüzünə dəyməz.
Bəlkə də olmuşam səndən ötəri,
Dərdindən anlamaz, bir qədərbilməz...

GƏRƏK

Bir gün yağış bir gün külək,
Düz yolumu kəsə gərək?!
Dolu döyən arzularım,
Ürəyimi üzə gərək?!

Bu nə tale nə qismətədi,
Bu nə yazı bu nə dərdədi,
Gördüyüm hər üz namərdədi,
Ehh... üzümə çıxax gərək?!

Yalan yanlış insanlardan,
Ara vuran adamlardan,
Gen gəzirəm nadanlardan,
“Yar” boynumu vura gərək?!

Bezdim qara buludundan,
Yandırır yaxan odundan,
Qorxulu həyat sonundan,
Fələk məni yıxa gərək?!

TUŞ OLDUN

Dedim bəlkə sən anlayıb dərdimi,
Bir kəlməlik təsəllimə dönəsən.
Ürəyimdən alıb bu kövrəkliyi,
Məndən öncə məzarıma göməsən.
Eh... səndə ki, gözlərimə yaş oldun,
Oxa dönüb ürəyimə tuş oldun!

Ah çəkmədim nalə, haray duyasan,
Nəyim var ki, gümanıma uyasan,
Bəlkə gəlib bir halımı sorasan?
Eh... səndə ki, gözlərimə yaş oldun,
Oxa dönüb ürəyimə tuş oldun!

Düz deyiblər, dərdə gərək deyilsən,
Bir doyumluq yavan çörək deyilsən,
Mən özümə arxa, dayaq aradım,
Sən demə heç adi dirək deyilsən.
Eh... səndə ki, gözlərimə yaş oldun,
Oxa dönüb ürəyimə tuş oldun!

AŞIQ OLDUQ

Qurtar məni bu həyatdan,
Qoy sənin yanında qalım.
Bir özgəyə can deməyim,
Tək sənin qadını alım.

Al ömrümü, qopar məndən,
Fəda olsun canım sənə.
Cəfa gəlsin gəlsə səndən,
Sevim yenə dönə-dönə.

Sevgi elə bax bu imiş,
Əlim əlinin içində.
Çəkinmədik bir kimsədən,
Aşiq olduq nə biçimdə...

ATA

Atama

Mənim dərd qalaqlı zəhmətkeş atam,
Damarda qanına qurban olummu?!
Nə qədər qəm çəkib kövrək ürəyin,
Cəfali canına qurban olummu?!

Qabarlı əllərin zəhmət əsərli,
O isti sözlərin, qılınc kəsərli,
Ürəyin yumşaqdır, gözün kədərli,
Dalğın xəyalına qurban olummu?!

Nə qədər çalışsam qaytarammaram,
Sənə borclarımı qurtarammaram,
Sən varsan, səninlə bil mən də varam,
Bütün varlığına qurban olummu?!

Allahdan aşağı, Allahım ata,
Bil ki, səndən ötə heç kimim yoxdur,
Ümidim, pənahım, and yerim ata,
Sənli günlərimə gümanım çoxdur.

Səni məndən öncə almasın Allah,
Sənə bala dağı vurmasın Allah,
Yüz il sənin olsun, gün artıq mənim,
Rəhm edər Allahım, qurban olummu?!

AĞLADIRAM

İlk dəfə əlimə alıb qələmi,
Yaşanan illərçin xəyala daldım.
Gözümün önündə canlandı hər an,
Keçmiş günlərimi yadıma saldım...

Orda xatirələr varaq-varaqdır,
Yığılıb üst-üstə, qalaq-qalaqdır,
Təkcə sən solmusan könül bağımnda,
Sənlə yaşananlar gözdən uzaqdır...

Nəyimə gərəkdir acı anları,
Hər dəm xatırlayıb, yara yamamaq?!
Nəyimə gərəkdir oda, alova,
Əlimi uzadıb qəstinə yanmaq?!

Gözünün önündə yandım bilmədin,
El gəldi naləmə, susdun dinmədin.
İsti ocaq oldum, od oldum sənə,
Köksümə sığııb heç isinmədin...

Bax indi ürəyim istəmir səni,
Sevirəm verdiyin dərdi ədəmi.
Sayəndə hesaba gəlmir sayı da,
Mənsə ağladırım yenə qələmi...

AY VƏFASIZ

Dərdlərimdən halı olmaq istəyirsən?
Divanənin dərdi olmaz, ay vəfasız.
Bu dünyada mənim adda məndən sonra,
Səni sevən dəli qalmaz, ay vəfasız...

Zaman ötər, il üstündən il də keçər,
Həyatından ilk baharın təravəti,
Şeh ləçəkli, tər qoxulu gül də keçər,
Sənsiz ölər, bir mən keçməz, ay vəfasız...

Bir gün gələr eşq qoxusu sarar canı,
Deyərsən ki, bu bədəndə yarım hanı,
Axtararsan əldə çıraq bu cahanı,
Əllərindən tutan olmaz, ay vəfasız...

Hər nəfəsdə saçlarımı, gözlərimi,
Hər kəlmədə canım deyən sözlərimi,
Arzulayıb diləsən də, istəsən də,
Xəyalına gəlməyəcək, ay vəfasız...

Bir məzara yarım deyib sarılırsan,
Qoşa gəzən sevənlərə darılırsan,
Gecə-gündüz ağlamaqdan yorulursan,
Göz yaşını silən olmaz, ay vəfasız...

ƏZİZİM

Bir sevgi arzuladım,
Ucsuz-bucaqsız ümman.
Sanırdım gecikməsən,
Yetirəcəkdi dövrən.
Çox gözlədim gəlmədi
Soldu çiçək bənizim,
Gec gəlmisən, əzizim!

İsti baxışlarını
Ulduzlardan istədim.
Şirin gülüşlərini
İlk bahardan dilədim.
Artıq son bahardayam,
Sarılbdı bənizim,
Gec gəlmisən, əzizim!

Səni gözləsəm də mən,
Qəlbə gizləsəm də mən,
İnan istəsəm də mən,
Bu gəlişin gecikib.
Solub çiçək bənizim,
Gec gəlmisən, əzizim!

Bəlkə də mən tələsdim,
Küləklə birgə əsdim,
Səndən ümidi kəsdim,

Saralıbdı bənizim,
Gec gəlmisən, əzizim!

Mən özgənin yarıyam,
Sən özgənin ürəyi.
Mən bir ocaq qoruyam,
Sən bir evin dirəyi.
Bitib ömrün baharı,
Solub çiçək bənizim,
Gec gəlmisən, əzizim!

Bir ömür boyu yatsan,
Yuxuna gəlməyəcəm.
Sən özgənin yarısan,
Paylaşa bilməyəcəm.
Qəlbən sızıldasam da,
Aşkara verməyəcəm.
Qoy saralsın bənizim,
Gec gəlmisən, əzizim!

Kimin qapısın döyüm,
Səni kimdən istəyim?!
Mən axı kimə deyim,
O mənimdir gecikib?!
Yar yaman gecikmisən,
Susub sevgi dənizim,
Solub çiçək bənizim,
Gec gəlmisən, əzizim!

DARIXIRAM

Baxışların iz qoyub gözlərimin üstünə,
O anları yox sayıb, unutturmaq istəmə,
Nə edirsən et, amma dəyişməz bu ürəyim,
Bir gün dəyişər deyib ümid edib, gözləmə.
Sənsiz çox darıxıram, ürəyim qan ağlayır
Sevinsəm, əylənsəm də ömrüm qara bağlayır.

Bircə kəlmən yetərdi əllərimi tutmağa
Gülüşün də bəs idi fələyi aldatmağa,
Niyə qıymadın axı məni özüntək sevib,
Qəlbində ovutmağa, sevginlə ağlatmağa?...
Sənsiz çox darıxıram, ürəyim qan ağlayır,
Sevinsən, əylənsəm də ömrüm qara bağlayır...

Əllərinin qoxusu saçlarımda daraqdı,
Sənə olan bu sevgim bir ömürlük qınaqdı
Heç bilmirdim könlümü talayanda, alanda
Söylədiyinin o sözlər, o anlar da qonaqdı.
Sənsiz çox darıxıram, ürəyim qan ağlayır,
Sevinsəm, əylənsəm də ömrüm qara bağlayır.

Mən axı o sözləri, o baxışları andım,
Sevgimizin odunda tək alışdım, tək yandım.
İndi necə unudum, necə unutturum ki,

Nə közüm külə dönsün, nə külüm sovrulsun?...
Sənsiz çox darıxıram, ürəyim qan ağlayır,
Sevinsəm, əylənsəm də ömrüm qara bağlayır.

Bu uzaq, yad baxışla od vurursan qəlbimə,
Deyirsən alovlandım, kor olmadım tüstünə,
Nə sığınıb kölgənə, nə qızmadım istinə,
Gör necə darıxıram, necə fəryad qoparıb,
Uşaq kimi hönkürüb, yüyürürəm üstünə?..
Sənsiz çox darıxıram, ürəyim qan ağlayır,
Sevinsəm, əylənsəm də ömrüm qara bağlayır.

Sanırsan illər ötür yenə həmin qönçəyəm,
Heç düşündün bir kərə həsrətindən solaram?
Heç düşündün bu fağır, bu binava ürəyim
Dözə bilməz hicrana, dönüb tikan olaram?
Axı çox darıxıram, ürəyim qan ağlayır,
Sevinsəm, əylənsəm də ömrüm qara bağlayır.

Bu darıxdırıcı an, bu sənsiz ötən illər,
Bu səssiz, uzun zaman, bu əldə solan güllər
Səni məndən ayıran, ayrı salan bu yollar,
Nə vaxt qət olacaqdır, nə vaxt bir bilsəydim kaş,
Sənsiz çox darıxıram, ürəyim qan ağlayır,
Sevinsəm, əylənsəm də ömrüm qara bağlayır.

DEDİN

Səni öz odunda yandıracağam,
Kül olmaq nə imiş biləsən deyə.
Səsin ərşə qalxıb, çağırısan kömək,
Qıymaram bulud da dadına gələ.
Çün ki, alovuma gülən sən idin,
Yanıb kül olsan da, mənə nə dedin!

Sərçə dimdiyində su verər yara,
Əl açar ölməkçün zalım əğyara,
Ay yazıq, sən hara, o sərçə hara?!
Aldanıb dünyada dövlətə, vara,
Mənim alovuma gülən sən idin,
Yanıb kül olsan da, mənə də, dedin!

ÇÖZMƏDƏN

Yazdıqca hey yazıram,
Nöqtə, vergül sezmədən.
Hardan gəldi cızıram,
Əyriləri çözmədən...

Ürəkdən gəlir hər söz,
Küllənir odumda köz,
Bacarırsan ipə düz,
Səhvlərimi silmədən...

Çeynəyirəm, uduram,
Acı, şirin dadıram.
Hər dəm alıb satıram,
Qiymətini bilmədən...

Nə olacaq qoy olsun,
Badəm zəhərlə dolsun,
Elin canı sağ olsun,
Sığınıram hər nədən...

Ağlım itməsin barı,
İmanım da tən yarı,
Deməsinlər bu qarı,
Haqq danır dünəndən...

Zaval yüküm ağırdı,
Fələk məni çağırdı,
Nə yoldu, nə cığırdı,
Hey gedirəm dönmədən...

Qadan alım, ay Allah,
Yetir mənə çay, Allah,
Axım haqqa qovuşum,
Dərd çəkməyim tay, Allah!

BİLMƏDİN...

Həsret oduna atıb, alovuna gülürdün,
Yar varıykən dərini özgələrlə bölürdün.
İndi yoxdur yanında yenə əlində çıraq,
Axtarırsan özünçün tənha, yalqız qalanda,
Qədrini sən bilmədin, nazlı yarın olanda...

İsti qoynunu açıb sənə gəl söyləyəndə,
Həzin, kövrək səsiylə sevdiiyimsən deyəndə,
Bircə kəlmə xoş sözü çox görərək sevginə,
Saf hisslərə get dedin ürəyinə dolanda,
Qədrini sən bilmədin nazlı yarın olanda...

Əzəl qanunu buymuş bu həyatın, bu ömrün,
Al, sənindir demirmiş hər istəyəndə könlün.
Gərək bunu biləydin, gərək ki, düşünəydin,
Əğyara inananda, şeytana aldananda.
Qədrini sən bilmədin nazlı yarın olanda...

Son peşmanlıq nə vaxtsa fayda verib görmüsən?
Bu tarixdə hər zaman dövrən dönüb bilmisən.
İndi də yalnız alış, son peşmanlıq əlində,
Çün itmisən özündən yar xəyala dalanda,
Qədrini sən bilmədin nazlı yarın olanda...

Nə şikayət eyləmə, nə də ki gileylənmə,
Yar əlacdır ömrümə, son çarəmdi söyləmə.
Allahına yalvarıb, fələyi dərd eyləmə.
Danmısan yaradanı yar qadanı alanda,
Qədrini sən bilmədin nazlı yarın olanda...

ŞAGİRD DEYİL

Bu son deyil, hələ yeni başlayır,
Dərs almağın, sınaqların təməli.
Deyəcəksən nə çətinmiş böyümək,
Görməmişən hələ milyon əməli...

Bağışlamır həyat əyri xətləri,
Bir sinifdə bağlı deyil hədləri.
İmtahandan üç də alıb keçirsən,
Fəqət tale beşə satır kədəri...

Uğur olsun, nə deyirəm, gül əylən,
On bir ilə əlvida də, gileylən.
Zəhmət çəkib oxumusan indi də,
Həyatını məmnun yaşa, get dinlən...

İndi daha şagird deyil məzunsan,
Gündəlikdə üç yox, dili uzunsan.
Gileyini daha duymaz anan da,
Meydançada qol vurmayıb uduzsan...

ODDA YANANLAR

Hara gedəcəkdir sonumuz bizim?
Kəsilib haqq yolu, önümüz bizim.
Soyulur nahaqdan gönümüz bizim,
Sizlərin əlindən, əməllərindən.
Dünya malı üçün haqqı dananlar,
Allahı unudub, odda yananlar!

Yüz ölçüb, bir biçib yaşasaz belə,
Yüksək ad alıban daşısaz belə,
Kafir donu geymiş naşısız belə,
Hələ çox zəhmətlər gedəcək hədər.
Dünya malı üçün haqqı dananlar,
Allahı unudub, odda yananlar!

Tarix zamam-zaman təkrarlandıqca,
Cahillər oyanıb haqqı qandıqca,
Yalanlar sizinlə odda yandıqca,
Məkanı haqların ruhu dincələr.
Dünya malı üçün haqqı dananlar,
Allahı unudub, odda yananlar!

Yetimin malına dikilən gözlər,
Sanma sona qədər görə biləcək...
Zaman ədalətin seyr etdirəndə,
Bütün zalımlıqlar “günün görəcək”
Dünya malı üçün haqqı dananlar,
Allahı unudub odda yananlar!

Sağırın, səfilin zamanı deyil,
Əlləmi-qəlləmlər dövrənidir bu.
Bir ömür yaşanır dinsiz, imansız,
Ay Allah, yamanın yamanıdır bu.
Dünya malı üçün haqqı dananlar,
Allahı unudub, odda yananlar!

İSTƏMƏMİŞDİM

Adını ananda gözlərim doldu,
Nakam ömür sürdüm, bənizim soldu,
Həyat hər şeyimi əlimdən aldı,
Mən belə yaşamaq istəməmişdim...

Yaxşım yamanıma qarışıb getdi,
Varlığım yoxluqla bərabər bitdi,
Yaşanan hər anım qəlbimi diddi,
Mən belə yaşamaq istəməmişdim...

Nə idi günahım cavabdeh oldum,
Səbəbi bilinməz qəhərlə doldum,
Dərd-qəmin əlində əsirtək qaldım,
Mən belə yaşamaq istəməmişdim...

Əlimdən nə gəlir, daha neyləyim,
Göylərə çəkilib naləm, gileyim,
Səni əllərimdən aldım taleyim,
Mən belə yaşamaq istəməmişdim...

Yanmazsa, ocaqda kimsə isinməz,
Sevinc olmayanda gözlər də gülməz,
Ramilə, dərdinin sonu bilinməz,
Mən belə yaşamaq istəməmişdim...

BİL...

Həsətənlə yarışarsam,
Hicranına alışarsam,
Vüsal gəndə durar, inan
Ayrılıqla barışarsam...

Yıxma məni bu hayımda,
Kölə etmə sarayımda,
Sənsizlikdən ölərəm bil,
Qalmayıbdı hay-vayım da...

Nə qələtməmiş səni sevmək,
Göz yumaraq könül vermək,
Bu gərmişlə gülünc gəlir,
Hər şey yaxşı olar demək...

Qadan alım, anla haldan,
Yarpaq düşür daha daldan.
Sabahlara ümid etmək
Daha yaxşı xam xəyaldan...

Arzularam yenə səni,
Tək-tək çəkib bəyaz dəni,
Ay insafsız, illər ötür,
Qocaldırsan hər an məni...

Daha gücüm tükəndi bil,
Taqət getdi ötdükcə il.
Ramilədir əsil aşiq,
Eşqdə cəfa çəkəndi bil...

SƏNİN

Ruhunam, ha səslən, eşitsəm belə,
Dinmədən səninçün cəfa çəkəcəm.
Cismim can verəcək əzrayıl üçün,
Yenə də, susaraq qan-yaş tökəcəm.
Qınaqdır bu sevgi ömrümə mənim,
Əlim də çatmayır əlinə sənin...

Mənim bir adım var, o da həqiqət,
Səninçün sevgiyəm yada ki, nifrət.
Nə fərqi, onsuzda daşa dönmüşəm,
Sənsizlik dikibdir önümə zillət.
Qınaqdır bu sevgi ömrümə mənim,
Əlim də çatmayır əlinə sənin...

Taleyim günləri qara gətirib,
Sənsizlik səbrimi zara gətirib,
Sevib həsrət çəkən ürəyim mənim,
Qubardır göz-gözə yara gətirib.
Qınaqdır bu sevgi ömrümə mənim,
Əlim də çatmayır əlinə sənin...

Günahmış duyğular könlümə mənim,
İntizar kəsilib ömrümə qənim,
Ha sev də, sevil də, faydası yoxdur,
Mən də mənsiz qalıb məndəki sən də.
Qınaqdır bu sevgi ömrümə mənim,
Əlim də çatmayır əlinə sənin.

NƏ FAYDA

Varlığında yoxluğunu yaşarkən,
Yoxluğunda sən olsan da, nə fayda?
Ürəyimin içindəsən, görmürsən,
Gözlərimdən gen olsan da, nə fayda?

Xəzan yeli illərimi sovurub,
Həsərət odu ürəyimi qovurub,
Bir sıfırla taleyimə qol vurub,
Dizlərimdə uyusan da, nə fayda?

Baxan deyir bəxtəvərin dərdi kəm,
Nə bilsin ki, zavallıyam, dərddliyəm,
Qəlbim məzar, ruhu ölmüş diriyəm,
İndən sonra kəfən yoxsa, nə fayda?

Zindanına həbs edəndə könlümü,
Saxta eşqlə talayanda ömrümü,
Düşünmədim o halımla bu günü,
Bundan sonra düşünsəm də, nə fayda?

BİTİRƏN

Təb verən Allahdır, ilhamım sənsən,
Çəkdiyim dərdlərə dərmanım sənsən,
Hara hərlənsəm də gümanım sənsən,
Qaranlıq dünyama çıraq gətirən,
Könlümdə məhəbbət gülü bitirən.

Budur xoşbəxtliyin son həddi, vallah,
Səni taleyimə calayıb Allah.
Hər sənə baxanda deyirəm, billah;
Qaranlıq dünyama çıraq gətirən,
Önümdə səadət gülü bitirən.

Bir qadın nə qədər sevə bilərmiş,
Nə qədər ürəkdən gülə bilərmiş,
Hamıya hay çəkib, deyə bilərmiş,
Qaranlıq dünyama çıraq gətirən,
Üzümdə səxavət gülü bitirən.

Görməsin pis gözlər bu səadəti,
Kəsməsin bəd nəzər bu məhəbbəti,
Yenə deyəcəyəm çəkib həsrəti,
Qaranlıq dünyama çıraq gətirən,
Ömrümdə xoşbəxtlik gülü bitirən.

MƏHƏBBƏT...

Məhəbbət ucaldan insanı bil ki,
Heç kim bu dünyada əyə bilməyib.
Ayrılıq insanı döydüyü kimi,
Əllər öz hökmüylə döyə bilməyib...

Fələyin silləsi ayrılıq salar,
Talayar ömrünü, puç olar illər.
Dərib qoxlamağa eyləmiz aman,
Elə göz önündə saralır güllər...

Qara saçlarına bəyaz dən düzər,
Qəlbini həsrətlə hicranla üzər.
Uzadıb əlini silməz göz yaşın,
Amansız baxışla kənardan süzər...

Beləcə günlərin hədər yaşanar,
Alnın qırışlanar, ömrün yaşlanar.
İllərcə yas tutan xatirələrin,
Bir şirin xəyalla alışıb yanar...

Nəyi əbədidir bu məhəbbətin,
Verdiyi ağrımı, əzabımı, dərđmi?!
Hər aşiq sevdiyi nigarı üçün,
Canından can verən igidmi, mərdmi?!

Yenə də sonunda vüsəl kəm gələr,
Bir sevinc əvəzi milyon qəm gələr.
Bir acı kəlməylə, bir yan baxışla,
Aşiq ürəyini ox kimi dəlir...

Məhəbbət, məhəbbət, yenə məhəbbət,
Hicranı zəhərdir, vüsəl şərbət.
Nə qədər dərđ versə, zülm eyləsə də,
Bir gün ünvanını unudar əlbət...

VƏTƏN

Ana yurdum, canım vətən,
Damarımda qanım vətən!
Sənə zaval yetişməsin,
Qoynunda mən yanımda vətən!...

Sənin üçün səngərlərdə,
Yuxulayıb oyanmışam.
Vətən sənin qoynundaca,
Sənə sipər dayanmışam!...

Silahıma sarılmışam,
Torpağına vurulmuşam.
Qoy bir ömür verim sənə,
Sənin üçün doğulmuşam...

Çağırımısan yetim dada,
Olsun sənə canım fəda,
Vətən, Vətən, Vətən, Vətən
Qurban olum mən bu ada!...

YAZIÇIMIN

Oğluma

Bap-balaca ürəyi var,
Ondan böyük diləyi var,
Qələm adlı gərəyi var,
Bu balaca yazıçımın.

İndidən duyur aləmi,
Ocağı, piri, ələmi,
Əlində hazır qələmi,
Bu balaca yazıçımın.

Mən duyuram ürəyini,
Hər arzu, hər diləyini,
Yar qorusun biləyini,
Bu balaca yazıçımın.

Ağıl, kamal sahibidir,
Böyük amal sahibidir,
Hüsnü camal sahibidir,
Bu balaca yazıçımın.

Vətəninə gərəklidir,
İgiddir, şir ürəklidir,
Biləyi türk biləklidir,
Bu balaca yazıçımın.

Sözləri boyundan böyük,
Tay-tuşuna olubdu görk
On bir yaşı çiyində yük,
Bu balaca yazıçımın.

Bənzəyib bənzəyəninə,
Fəxr ilə can deyəninə,
Canım qurban verəninə,
Bu balaca yazıçımın.

XOCALI

Bəyaz qış al qana boyandı o gün,
Körpələr gülləylə oyandı o gün,
Əzrayıl qəsdinə dayandı o gün,
Xocalı talandı, bir şəhər batdı,
Dünyasa əbədi qəflətdə yatdı!...

Yağılar qanına susadı elin,
Naləsi ərşətək calandı dilin,
Təhqirlə qətl oldu uşaq, qız, gəlin,
Xocalı talandı, bir şəhər batdı,
Dünyasa əbədi qəflətdə yatdı!...

Qocası, cavanı bəlli olmadı,
Salamat göz, bəniz əhli qalmadı,
Allah da unutdu, yada salmadı,
Xocalı talandı, bir şəhər batdı.
Dünyasa əbədi qəflətdə yatdı!...

Oyulan göz bizim, diz bizim oldu,
Nahaqdan qaralan üz bizim oldu,
Ömürlük od, atəş, köz bizim oldu,
Xocalı talandı, bir şəhər batdı,
Dünyasa əbədi qəflətdə yatdı!...

Dərddən daş da yandı, qırtlaq yanmadı,
Qoyun qan istədi, otlaq qanmadı,
Zəncirdə it belə haqqı danmadı,
Xocalı talandı, bir şəhər batdı,
Dünyasa əbədi qəflətdə yatdı!...

Körpəsi gənc oldu illər ötüşdü,
Həqiqət danmayan zaman yetişdi.
Deməyin köhnəldi, yara bitişdi.
Xocalı talandı, bir şəhər batdı,
Dünyasa əbədi qəflətdə yatdı!...

Qaşıyıb yaranı qanatmaq gərək,
Bu yatmış dünyanı oyatmaq gərək,
Hamı bir ağızdan, car çəkib deyək,
Xocalı talandı, bir şəhər batdı,
Dünyasa əbədi qəflətdə yatdı!...

DƏRD ƏKDİN

Ə.Əhmədın xatirəsinə

Bu şəhər bir polis itirdi belə,
Toxunan deyildi hər açan gülə,
Yandırır qəlbləri döndərdin külə,
Qardaş, ürəklərə yaman dağ çəkdin,
Heç vaxt tükənməyən sonsuz dərd əkdin.

Bu boyda şəhərdə çatmadı yerin,
Qəlblərə vurduğun yaralar dərin,
Gəlişin istiydi, gedişin sərin,
İnan, ürəklərə yaman dağ çəkdin,
Heç vaxt tükənməyən sonsuz dərd əkdin.

Sirli bir qalaydın, hər kəs bilirdi,
Duyanda səsini üzlər gülürdü,
Doğmalar sirrini sənə bölürdü,
Qardaş qəlbimizə yaman dağ çəkdin,
Heç vaxt tükənməyən sonsuz dərd əkdin.

Bizi küskün etdin doğma şəhərə,
Tab gətirib, necə dözək qəhərə?!
Çəkdiyin zəhmətlər getdi hədəərə,
Çiyində paqona yaman dağ çəkdin,
Heç vaxt tükənməyən sonsuz dərd əkdin.

Sən haqq axtarırdın, haqqa qovuşdun,
Bir polis doğuldun, şərlə vuruşdun,
Həzin baharıykən qışla yarışdın,
Qoca təbiətə yaman dağ çəkdin,
Heç vaxt tükənməyən sonsuz dərd əkdin.

Axtaran tapmadı, dərdə bələndi,
Xatirən nur olub göydən ələndi,
Göz yaşın yağışla birgə çiləndi,
Qardaş qəlbimizə yaman dağ çəkdin,
Heç vaxt tükənməyən sonsuz dərd əkdin.

Bir eli ağlatdın, sızlatdın yaman,
Bu acını silməyəcək bil zaman,
Qəlbən qan ağladı hər dərddən qanan,
Vallah, ürəklərə yaman dağ çəkdin,
Heç vaxt tükənməyən sonsuz dərd əkdin.

Kimin günahına cavabdeh oldun?
Kimin sevdasını gözündə qoydun?
Kimin ürəyini içindən oydun?
Əhməd, o kimsəyə yaman dağ çəkdin,
Heç vaxt tükənməyən sonsuz dərd əkdin.

ESSELƏR

VƏTƏNDAŞ

Vətən daşının vətəndaşdan fərqli olaraq,
Qismətinə sapand düşəndə belə,
Atıldığı yerdə rahatca tarix olub daşlaşır.
Biz isə əməlli başlı baş daşırıq deyəsən.
Daşlaşmışıq tarixin “ölülər” qəbristanlığı,
“dirilərin” qaçqın düşərgəsinə...
Ölülərimizin hərəsi bir məskəndə nigaran yatarkən,
Dirilənlərimiz də olur ki, ruqlarımız cismimizi tərkdə edib,
Əzizlərimizin qərib, kimsəsiz, gözü yol çəkən
Məzarları başında keşik çəkməklə yanaşı,
“Varlığımıza” da qəbir qazır.
Çünki biz diriylən “ölüyük”, vətəndaş!...
Bizim üçün nə sapand var, nə də fırladıb atan ki,
Yerimizə düşək...
Elə üzərimizə 1992-ci il, may ayının 18-i tarixində
didərginlik düşüb, köçkündür tarixçəsi həkk olunub.
Deyəsən alnımıza da “baş daşı” damğası...
Hələ də “fırlanıyır” fəqət sapanda deyil “ələ” salınmışıq,
“satanımız” var, amma atanımız yoxdur...
Hər pis belə öz yerində yaxşıdır,
Biz isə, biz yersizik, vətəndaş!
Qarabağa, Laçınımıza atılmalıyıq,
Atılmalıyıq, vətəndaş!

ÖLÜM

Heç bir yolun sonu görsənmir,
Fəqət bir yol da var ki,
Ayrıcında dayanmışdım,
Və artıq seçim də etmişəm.
Sənə gəlirəm, ölüm?!
Qollarını, yollarını aç,
Ölüm...
Nəinki sonuna
Əvvəlinə necə düşdüyümü də görmədim.
Yoxsa elə yolayrıcında doğulmuşam,
Yoxsa?...
İndi bu yol məni sənə gətirir, ölüm?!
Qollarını, yollarını aç,
Ölüm...
Məni sənə qovuşduran bu yollarda,
Daha hansı yollardan keçəcəm bilmirəm.
Bəlkə də bütün yolların sonu üçün
Yürüyən bir fikir daha vardır,
Amma bu yol...
Bu yol heç nə düşündürmədən,
Məni sənə gətirir, ölüm,
Sən hara ötürəcəksən?!...
Qollarını, yollarını aç,
Ölüm!

YORULMUŞAM

Yorulmuşam daha,
Gücüm yetmir davam etməyə.
Həyat sınaıyb məni hər addımda,
Lazım olanlardan daha çox yaşadıb mənə.
Sevdalar yaşamışam zaman-zaman,
Vüsala yetmişəm anba an.
Arzularım gerçək olub çin-çin,
Həsrət çəkmişəm için-için.
Ayrılıqlar görmüşəm acısı qəlbimi qovuran,
Sillələr tutmuşam dönüb özümü vuran...
Evlər tikmişəm evimi yıxan,
Evlər yıxmışam önümə çıxan...
Hər acıdan, hər şirindən dadmışam.
Hər keçilməz yoldan ötüb,
Hər səddini aşmışam.
Hər kola ilişib,
Hər güldən dərmişəm.
Qoxusunu aldığıım hər ləçəkdə,
Bir tikan canımı acıdıb.
Hər gülən üzə inanmışam,
Hər inandığında aldanmışam.
Aldatmışam lal baxışlarımla,
Aldanmışam saxta alqışlarına.

Acımasız bu həyatın,
Yanmışam yayında,
Dönmüşəm qışında,
Xəzəlinə qarışıb,
Xəzənində sovrulmuşam.
Yorulmuşam daha,
Yorub acı göz yaşlarım.
Yorub uzaq baxışların.
Yorub uğuruma sevinən yadlar.
Yorub məndən xəbərsiz yaxınlar.
Yorulmuşam xoşbəxtlikdən,
Yorulmuşam bədbəxtəm deməkdən.
Yorulmuşam üzülməkdən,
Yorulmuşam üzməkdən.
Yorulmuşam sənə,
Səninləyəm...
Sənsizəm deməkdən!
Acıma da inanmırsan,
Nə yaşın var ki,
Nə yaşayasan,
Nə də yaşlanasan.
Deyirsən,
Cəmi iyirmi...
Yox əzizim, yanılmısan,
Sən gedən gündən illər ötüb.
Yaşamışam bu saydıqlarımı,

Yaşlanmışam da.
Nələri isə, xəyalımda,
Nələri isə, xatirələrimdə...
Nələri isə, yuxularımda,
Nələri isə, qorxularımda...
Nələri isə, baxışlarda,
Nələri isə, dillərdə...
Nələri isə, gözlərdə,
Nələri isə, sözlərdə...
Nələri isə, yalandan,
Nələri isə, gerçəkdən...
Arxamca deyilənlərdə,
Üzümə vurulanlarda...
Nə fərqi var ki?!
Yaşamışam!
Sən ellərdə,
Mən dillərdə yaşamışam.
Yaşamadıqlarımı da,
Yaşamışam...
Yaşatmışam...
Yaşlanmışam...
Yorulmuşam həm də,
Yorulmuşam!
Yorulmuşam!

“TƏRƏZİ”

Elin gözü tərəzidir deyirlər,
Fəqət...
Gözlə özünü bu tarazlıqdan
Hərdən dünya bir tərəfinin üstündə fırlanır,
Görən olmur nədənsə...
Gözü korşalır tərəzinin...
Zamanın gözündən belə yayınır tərəzinin gözü.
Qeys də saf sevdasıyla Məcnun oldu,
Divanə gəzdi, dəli deyildi adına.
Kərəm alovlanıb yandı sevdasına,
İndi də yanıq Kərəmi şəninə oynayırlar...
O qədərdir gözün gördükləri tərəzinin çəkdikləri ki...
Hamısını saysam mənə də dəli deyəcəklər.
Mənim üçün az fərq edər,
Mənim qədər üzə deyən olmayacaq nə də olsa...
Qınamıram eli, üzümə deməsələr də,
Hörmət əlaməti, bir də üzümü görsünlər deyə,
Arxamca su əvəzi söz atacaqlar, dəlidir deyə.
Düz sözü bir az dəlisov deyəndə özünə yer eləyir axı?
Şair də elə bunun üçün şairdir,
Divanəsidir həqiqətin...

Ağlım kəsəndə hələ yazar deyildim,
Ancaq oxuya bilirdim eli gözündən.
Şahid olurdum qəhrəmanlarımin tarazlığına...
Harda sözünü süsləyib, yaradıcılığın pik nöqtəsinə
varan yazar
Harda haqqı sığınıb quyruqla yedirən yumruq,
Harda düzü-düz, əyrini dolayı “yeridən” dürüst varsa,
Ya dustaq, ya sürgün, ya edam edilib,
Və ya da dəli damğası alıb bu elin gözündə.
Görmür bu elin gözündən asılan qara pərdəni?!
Bəs tarazlığın itdiyini?!
Yanlış çəkiləri, aldadan kiloları,
Sırınan qramları görmür bu elin gözü?!
Axı elin gözü tərəzidir...
“Tərəzi”

BİLMİRDİM

Heç bilmirdim həsrətinə
Bu qədər yanacağam.
Bilmirdim hər addımbaşı
Adını anıb, sonra
O yan, bu yana baxıb
Gizlicə ağlayacağam.
Bilmirdim tanrım
Ürəyimə cızma-qara etdiyi adını sildiği o an
Göz yaşımın gücü yetməyəcəkdi, yumaq üçün
izlərini...
Və sonra...
Üzümü çevirib gedəndə danacağam
Səni də, məni də...
Dünəni də, bu günü də...
Üstəlik arzuladığımız sabahları da...
Sonda isə, bütün bunları
Səndən öyrənəcəyimi də...

MƏN ANAYAM

Kədərliyəm bu axşam, gözlərimdə damlalar.
Həsrət baxışlarımla incə bir yol çəkirəm
ömrümə,
Yeni bir yol...
Xeyli müddətdir ki, bir hüzn dolub içimə,
İlhamımın övladı, adımın soy adı...
Varlığımıza şərik çıxdı, qanımı içib, canımda can
oldu...
Bətnimdə döyündü ürəyi,
Sinəmdə nəfəs aldı, böyüdü zaman-zaman.
Təpiklədi hisslərimi, taladı düşüncələrimi,
Ağır gəldi çəkisi...
Bəzən daşıya bilməyəcəyim yük oldu mənə,
Bəzən ürəyim bulandı özümlə gəzdirməkdən,
Bəzən də yarı yolda atmaq istədim içimdən,
Fəqət...
Nə o məndən qopmadı, nə mən onu qoparda
bilmədim özümdən...
Vaxtım çatdı, doğulmalıydı hüznüm!
Əzabla, işgəncəylə dünyaya gələcəkdi,
Buna görə adını Hüzn qoyacaqdım.

Gəldi də...
Ruhu ürəyimin, cismi isə qələmimin bətnindən
doğuldu...
İki candan bir hüzn doğdum bu axşam...
Bu əzizin ögeyi, doğması olmadı,
Atası anası seçilmədi...
Bəzən fərsiz olsa belə, yenə də şirin daddı.
İndi böyüdürəm əllərimdə,
İçimdə yeni bir ümid böyüdərək...
Kim bilir, hüznümün hələ doğulmamış
qardaşıdır ümidim,
Bir gün o da doğulacaq...
Sevgi və səadət adlı bacılarını da xəyal edirəm.
Hüznüm tək doğulsa da, tənha qalmayacaq anası
kimi...
Böyük ailəsi, geniş evi olacaq balamın.
Bütün həyatını düşünürəm indi,
Və sabahkı taleyini...
Bir telinə dəyən olsa, canını acıdaram canımı
acıdanın!
Çün ki mən anayam,
Yazılarımın anası...

ARZULARIMIN SƏNİ

Sevgilim sus, və gözlərini yum...
Ağlına gələn ilk fikir,
Beynində dolaşan ilk duyğunun adını qoy.
De ki, sənin üçün kim olduğumu bilim...
Mən deyirəm;
Gözlərimi yumarkən ürəyimdən gələn səs,
Həzin bəstə məni meyxos edir.
Arzularım...
Bax, gözlərimi açmamışam hələ.
O bəstəni dinləyirəm,
Sənin üçün...
Sən də dinlə;
Səni sevirəm, əzizim!
Sevgilərin ən gözəli, ən sevimlisisən...
Səni istəyirəm, sevgilim!
İstəklərin ən ümdəsi, ən uğurlususan...
Sən mənimsən, ürəyim!
Ürəklərin ən safı, ən arzulananısan...
Səni sevirəm arzum, səni sevirəm!
Sən ürəyimdəsən,
Arzularımın ürəyində...

Fəqət arzularımın ürəyi ağlımdadır.
Ağlım isə...
Ağlım səndədir əzizim!
Ağlımı almısan...
İndi sən söylə.
Gözlərimi açmadan dinləyəcəm.
Gözümü açsam beynimdəki sən və o ümdə arzularım
inciyər məndən.
Məni tərək edər mənim, əbədiyyən gedər məndən...
Sənə inanmadım deyər ürəyim.
Sənə güvənmədim söylər hislərim.
Səni istəmədim pıçıldayar arzularım.
Fəqət mən...
Bax, açmadım gözlərimi,
Ürəyimlə görüb dinləyəcəm səni...
Söylə, sən söylə!
Arzularımın səni...

XATİRƏ

Kim verib bu duyğuya bu adı görəsən,
Kim deyib ki bu hissin adı xatirə olsun?
Bəs görəsən xatirə necə olur,
Necə görsənir kənardan?
Ona toxunmaq olurmu,
Qoxusu gözəlmi?
Xatirə mənim qəlbimdə sızlayan gündəlik acıların,
Ya hər an sinəmdə baş qaldırıb haray çəkən
günahlarmı?
Yoxsa sənli gülərim,
Bəlkə sənsiz göz yaşlarım?...
Xatirə...
Maraqlı adı var bu duyğunun,
Bəzən isə çox şirin dadı...
Bəs görəsən bu xatirə niyə məhs qadındır,
Niyə qadın adı verilib bu gözəlliyə?
Axı Xatirə adlı kişi yoxdur.
Bəlkə qadın daha sədaqətlidir,
Yoxluğunda belə var edir?
Sevərək getməz, getdiyində geri dönər.
Xatirə...

Gözlərimi doldursa da xəyalın,
Üzümə gülürsən hər xatırlananda.
Baxışların xoşbəxt edir məni.
Əlini uzadıb göz yaşlarımı sildiysin an isə,
Dünyanın ən bəxtəvər qadını oluram...
Yanağım nəmlənir,
İsti nəfəsin çox yaxınımdadır.
Bir az yana dönsəm dodaqlarıma toxunacaq qədər
yaxın...
Ürəyim titrəyir qəlb atışlarını duyduğum an.
Zaman dayanır, həzin musiqi və biz...
Xatirə...
Keçmiş bu gün edən yeganə var,
Yeganə həqiqət.
Ən gözəl xəzinəm, ən əziz adamım.
Xatirə...
Sən və mən...

SİQARET

Əsəbiləşdin,
Mənəmi, özünəmi?
Mənəmmi günahkar, sənsənmi səbəbkar?
Bilmirəm...
Bildiyim isə əbədi olan hər şey gözəldir deyimi.
Maraqlıdır, indi mənim dərdim də gözəldir?
Dəli oluram deyəsən, dərdin gözəli olar?!
Hə, olar!!!
Qulağımı yaxınlaşdır, deyim?
Sənsən o gözəl varlıq,
Mənim dərdim...

* * *

Sən əsəbiləşəndə siqaret çəkirsən,
Mən isə,
Mən sənənin dərdini...
Səni əsəbiləşdirdim deyə dərd çəkmək mənə düşər,
Mənə əsəbiləşdin deyə, siqaret çəkmək sənənin son
əlacin.
Heç olmasa mənim çəkdiyim əbədidir,
Sənənin çəkdiyini isə,
Havaya uçurduğun həyat...
Yəni mənim içimdə çəkdiyim əbədiyyətimdir,

Sənin içinə çəkdiyən isə,
Boşluq...

* * *

Bəlkə mən özüm də o boşluqdayam,
İçində mən də varam axı?!
Bir zamanlar səni közərən siqaretimlə içimə çəkirəm
gözəlīm,
Deyirdin...
Bəlkə hər siqaret tüstüsüylə məni də havaya üfürürsən,
Bəlkə məni içinə çəkəndə yandırmışam sinəni?!
Yanılmısan...
Bəlkə indi bu üzdən hər kəlməmə siqaret tüstülədir,
Bir üfürüşlə içini azad etmək istəyirsən yangından,
Məndən?!
Bəlkə mənim əbədiyyətimə, dərdimə göz dikmişən,
Dərdlənmək istəyirsən?!
Yoxsa elə boğulduğun o boşluqda,
Məni ömürlük boğmağı düşünürsən?
Ya özünü xilas etmək, boğulmamaq üçün,
Və ya da, məni sinəndə bir daha boğmaq üçün...
İçinə çəkirsən boşluğu,
Üfürürsən dayanmadan...
Kim bilir...
Bəlkə də...

KİMDİR

Bir zamanlar o da vardı,
Onunla bərabər həyat da...
İsti ocağı, axşamlar yolunu gözləyən ailəsi,
Oğlu, qızı, gələcək nəvələri belə...
Dostları, doğmaları, qonşuları,
Bağçasında iti, pəncərəsində işığı,
Cibində pulu, başında ağılı...
O indi də “var”
Bəs o kimdir axı,
O deyə kimdən bəhs edirəm?!
Cəmiyyət üçün yararsız,
İnsan yerinə belə sayılmayan,
Adı anılmayan,
Ailəsi üçün ən az heyvan qədər canlı,
Əşya qədər yararlı,
Evinin bir küncündə yeri olan,
Fəqət süpürgə qədər də lazımlı olmayan biri...
“Dostları” üçün isə,
Buldoqdan da ucuz,
Çirkli və yararsız...

O kimdir?!
Üstündən ayaqlayır dost dedikləri.
Əzib keçir tanışları tanımadıqlarıyla birgə.
İllərcə çalışıb qazandıqlarını hardasa,
Necəsə bir anda yox etdi,
Yox dünyasında əriyir şam kimi...
İndi hər küçənin tinində yeri,
Hər səfilin yanında hörməti,
Hər zibil yeşiyində qidası,
Hər mağazanın önündə it kimi qovan “sahibi”
Xırıldayan səsi, əsən əlləri, bükülən dizi,
Xəstə canı, cır-cındır əyni və,
Əlində də bir şüşə şərəbı var.
Bir şüşəlik isə həyatı...
Demək hər şeyi var zavallı əyyaşın...

SARMAŞIQ

Bilirsən, necə sevgi istəyirəm?
Necə sevən, necə sevilən xəyal edirəm?
Öz qəlbim boyda sevgim olsun
Nə böyük, nə də balaca...
Öz dünyam boyda evim olsun
Nə cəh-cəlal, nə süslü qəm...
Öz yazılarım kimi övladlarım olsun
Nə nankor, nə xeyirsiz, nə duyarsız...
Duyğularım qədər əyləncən olsun.
Gözlərinə baxanda özümü qəlbində görüm.
Gözlərimə baxanda qəlb əvəzi sinəmdə döyün.
Əllərini tutmadan addım ata bilməyim.
Kor sevda istəmirəm, amma
Kor olmaq istəyirəm...
Atdığım hər addımda tut əllərimdən,
Büdrəyəndə dayağım ol.
Sevginlə, sayqınla sınağım ol...
Ən dəyərlim, bir ömürlük qonağım ol...

Haqqım ol, halalım ol,
Məlhəm baxışınla...
Varlığına sarılıb yaşaya bilim,
Yaşlana bilim.
Sarmaşıq qoy adımları,
Sənin sarmaşıq gülün...
Qəribədir, hə?
Bu qədər gözəl, tər qoxulu güllər varkən
Mən sarmaşığa bənzədirəm özümü.
Gün çıxanda açar, gün batanda solar.
Zəif, yöndəmsiz.
Solduğunda bir topa kol-kos...
Gün işığında hər gül gözəldir,
Bəs sarmaşıq?
Sarıldığı duyar ətrini xəfifcə...
Sarıla biləcəyi yar,
Sən...
Sevə biləcəyin,
Mən...
Sənə sarmaşığam...

DƏNİZ VƏ TORPAQ...

Şəhər al-əlvan boyanıb, küçələr tər-təmizdir.
Kənardan baxan hər kəsə gəl-gəl deyir,
Təkcə məndən savayı...
Mən bu şəhərdə təkəm, tənha və qəribəm.
Yaşanan heç bir anın bu şəhərin gözəlliyindən
xəbəri yoxdur.
Hər küçədə tək ayaq izlərim düşür,
Hər addımda tənhalığım yazılır yollara...
Bəzən çarəsizlik ən böyük çarə olur düzgün
qərar üçün.
Mənim son çarəm dəniz...
Yeganə dostum, sirdaşım dəniz...
Milyonların göz yaşıyla dalğalanan,
Qayadan qayaya çırpılıb dərdli sahilin dərdini
alan dəniz...
Sənə sığınaraq yaşadığım hər acıdan
xəbərdarsan.
Artıq vəsiət də etmişəm, qərar da vermişəm,
Qarq torpağa deyil, sənə qovuşacağam bir gün.

Adi cismlərlə ömür sürməkdən yorulmuşam,
Birdə qaranlıq dünyaya qərq etməsinlər ruhumu.
Qara torpağın nə sənə qarışan göz yaşlarımdan,
Nə də qəlbimdə döyünənlərdən xəbəri var...
O yalnız udmağı bilir...
Axan göz yaşlarını, ölü bədənləri,
Yaşanan hər anı...
Nə bir kərə coşub içini açır,
Nə bir dəfə qoynundakı ruhlara azadlıq verir...
Mənim azadlığım, mənim dünyam dəniz,
Sənin qoynunda qovuşacağam sənə.
Və səndə gizlənən mənə...

SİZİN ÜÇÜN

Mənim üçün çox dəyərli olan oxucularım, əvvəla sizlərin hamınıza minnətdaram ki, qələmimə hörmətlə yanaşıb, qəlbimdən keçənləri mənimlə birgə, misra-misra dəyərləndirdiniz.

İllər sonra bu kitabı ərsəyə gətirməklə məqsədim, mənim üçün var olanları sizlərlə paylaşmaq, sizlərin tam səmimi iradlarını almaq, və bu yolda əzmlə addımlamağa bir ümid, güc qazanmaqdır.

İlk dəfə qələmi əlimə alıb cızma-qara edəndə bu günləri heç düşünməmişdim.

İndi isə, sizlərdən gələn isti münasibətləri duyduqca qürurlanıram.

Nəzərə alın ki, burda çox illər öncə qələmə aldığım yazılar da yer alır.

Bu da o deməkdir ki, bu kitabın hər səhifəsində müxtəlif yaş həddində duyğuları qələmə alıb sizlərə ötürən mən varam...

Ümid edirəm bundan sonra sizinlə hələ çox görüşlərim olacaq.

Bu yolda xeyir-dualarınızı, və diqqətinizi məndən əsirgəməyin.

Və bu kitab üçün zəhmət çəkən, mənimlə birgə sevincimi paylaşan hər kəsə dərin təşəkkürümü bildirirəm.

Ramilə Q.

İÇİNDƏKİLƏR

ÖN SÖZ...	5
-----------	---

ŞEİRLƏR

TÜRK ÖVLADİYAM	10
GÖZLƏRİN	12
SÜRGÜN	13
SEVGİ	14
BİR ÖMÜR	15
ÖZGƏDİR	16
GÜCÜM ÇATMADI	18
GÖZLƏRİNDƏN	19
NƏ DEYƏ... ..	21
SƏN SEVƏNDƏ	22
MƏN İSTƏYİRƏM	23
BƏYAZ QAR	28
NƏ MƏNASI VAR	29
SEVDİM	30
SALAM, SAĞ OL	32
BELƏ YANMAZDIM	34
SƏNİ DÜŞÜNMƏDƏN	35
GEDƏCƏM	37
SÖZ	38
BİR BİLSƏN... ..	39
BALA	40

MƏN SEVƏNDƏ	41
İNDİ NƏ	43
SAVAŞ	44
GÜNDƏN-GÜNƏ	47
ÖLÜM... ..	48
GETMƏ	50
BİR BİLSƏM... ..	51
DÖN DESƏM	53
BU GEDİŞLƏ... ..	54
CƏZASI MƏN OLUM	55
XƏYAL SEVGİ	56
ƏZRAYIL	57
ANA YURDUM	58
DANACAQ	59
BU MƏNƏM, MƏN	61
GÜNƏŞ GÖZLƏYİR AY... ..	62
MƏN NİYƏ... ..	63
ANAMI ALMASIN ALLAH	64
SEVİRDİM	66
GÜLÜM	67
GÖRƏSƏN	69
AXI BU DÜNYADAN	70
DAHA MƏNDƏN... ..	71
TƏNHA SEVGİM	73
AY DAĞLAR	77
DOĞUM GÜNLƏRİN	78
FİKİRLƏŞİRSƏN	79
DİVANƏ... ..	80
AMMA Kİ, NECƏ	82

AYRILIQ	84
YAZ NƏFƏSİNƏ	86
SƏNDƏN MƏNƏ	87
KOR AŞIQ	89
SƏN Kİ	90
DE	91
BİR VAXT	92
AŞIQƏM, AŞIQSƏN	93
BİLMİRƏM	95
ÜRƏYİNİN QAPISI	96
İNDİ DƏ SƏN	97
ÜRƏYİM KİMİ	98
BƏLKƏ DƏ	99
GƏRƏK	100
TUŞ OLDUN	101
AŞIQ OLDUQ	102
ATA	103
AĞLADIRAM	104
AY VƏFASIZ	105
ƏZİZİM	106
DARIXIRAM	108
DEDİN	110
ÇÖZMƏDƏN	111
BİLMƏDİN...	113
ŞAGİRD DEYİL	115
ODDA YANANLAR	116
İSTƏMƏMİŞDİM	118
BİL...	119
SƏNİN	121

NƏ FAYDA	122
BİTİRƏN	123
MƏHƏBBƏT... ..	124
VƏTƏN	126
YAZIÇIMIN	127
XOCALI	129
DƏRD ƏKDİN	131

ESSELƏR

VƏTƏNDAŞ	134
ÖLÜM	135
YORULMUŞAM	136
“TƏRƏZİ”	139
BİLMİRDİM	141
MƏN ANAYAM	142
ARZULARIMIN SƏNİ	144
XATİRƏ	146
SİQARET	148
KİMDİR	150
SARMAŞIQ	152
DƏNİZ VƏ TORPAQ	154